ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം

പി. ആർ. മേനോൻ.

ഉ ഗ്രന്ഥാവലി നമ്പർ 1

ശ്രീ

തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ

ശിഷ്യൻ

കരുണാകരനെഴുത്തച്ഛനാൽ

ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട

ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം

കിളിപ്പാട്ട്.

പ്രകാശകൻ:

പുതുക്കുളങ്ങര രാമചന്ദ്രമേനോൻ

ചിററൂർ.

രാമാനുജമുദ്രാലയം ക്ലിപ്തം,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

1936] [വില അണ 8

മുഖവുര.

1093_ാമാണ്ടു മുതല്ക്കു കേരളാചാൎയ്യനായ ശ്രീതുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ ജീവിതചരിത്രാന്വേഷണത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എനിക്കു്, അച്ചടിയിൽപെട്ടിട്ടില്ലാത്ത അനേകം പഴയ കൃതികൾ കണ്ടുകിട്ടുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ ഒന്നാണു് ഈ ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം കിളിപ്പാട്ടു്. ഇതിന്റെ കൎത്താവു് എഴുത്തച്ഛന്റെ പ്രഥമശിഷ്യനായ കരുണാകരാചാൎയ്യനാണു്. ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്റെ ജീവിതചരിത്രം ഞാൻ എഴുതിവരുന്ന "എഴുത്തച്ഛനും ശിഷ്യന്മാരും" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രസ്താവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തല്ക്കാലം ഇവിടെ ചേൎക്കുന്നില്ല.

ലോകാനുഗ്രഹാൎത്ഥം ജീവിച്ചിരുന്ന കേരളശിരോമണികളായ തുഞ്ചത്തു ശിഷ്യന്മാരുടെ കൃതികൾ തേടിപ്പിടിച്ചു സജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുക എന്ന കൃത്യമല്ലാതെ അവകളെപ്പററി നിരൂപണം ചെയ്യുവാനും മററും ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല; അതിനാൽ, ആ ഭാരം വായനക്കാരിൽ സമൎപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിശേഷിച്ചു്, ഈ കൃതിയിൽ നിന്നും എഴുത്തച്ഛന്റെ പിതാവിനെക്കുറിച്ചും നാമധേയത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്കു വ്യക്തമായ ഒരറിവു ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്; ആയതു വലിയ ഒരനുഗ്രഹംതന്നെയാണു്.

ഏഴെട്ടു ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം കിളിപ്പാട്ടുതാളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കയ്യെഴുത്തുകാരുടെ അജാഗ്രതയോ അപാണ്ഡിത്യമോ എന്താണെന്നറിഞ്ഞില്ല, ഓരോ ഗ്രന്ഥവും

ഓരോ മാതിരിയിലാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. ചിലതു അപൂ
ൎണ്ണവും ചില ഭാഗങ്ങൾ വിട്ടും അക്ഷരപ്പിഴകൾ നിറഞ്ഞു
മാണ് കാണുന്നതു്. ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു
കണ്ടുകിട്ടീട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏററവും പഴക്കംചെന്നതും
അധികം പാഠഭേദമില്ലാത്തതും കേരളത്തിൽ പല വിദ്വാ
ന്മാരാലും പരിശോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആയ ഗ്രന്ഥം അനു
സരിച്ചുള്ളതാണ്. ഈ താളിയോലഗ്രന്ഥം ഈയിടെ കൊ
ച്ചി ഭാഷാപരിഷ്കരണസംഘത്തിന്റെ നിൎദ്ദേശമനുസരിച്ചു
ഭാഷാത്രയപണ്ഡിതവൎയ്യനായ ശ്രീമാൻ പി. നാരായണൻ
നായർ അവർകളുടെ സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനക്കും
സ്വീകരണത്തിനും പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുകൂടി പറ
ഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു് പുറമെ ഇരുത്തു ശിഷ്യന്മാരായ
സൂൎയ്യനാരായണസ്വാമി, ദേവഗുരു, ഗോപാലഗുരു എന്നീ
മഹാത്മാക്കളുടെ അപ്രകാശിതങ്ങളായ ഏഴെട്ടു വിശിഷ്ട
കൃതികൾ എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടീട്ടുണ്ടു്.
അവകളും എഴുത്തച്ഛന്റെ ജീവിതചരിത്രവും വഴിക്കുവഴി
യായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു്.
ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ മഹാജനങ്ങൾ കനിഞ്ഞു തക്ക
തായ പ്രോത്സാഹനം എനിക്കു നല്കുമെങ്കിൽ പതിനേഴു
കൊല്ലത്തിലേറെക്കാലമായി നിരന്തരഗവേഷണംകൊണ്ടു
ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ളവയെല്ലാം ലോകോപകാരപ്രദമാക്കുവാൻ
നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ മഹാജന
ങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾക്കായി പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊ
ള്ളുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥം ഇപ്രകാരം അച്ചടിച്ചു ലോകോപകാരാർത്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ട ധനസഹായം ചെയ്തു തന്ന എന്റെ പ്രിയസഹോദരിയോടു എനിക്കുള്ള അത്യന്തബഹുമാനത്തെയും കൃതജ്ഞതയേയും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഈ ചെറുമുഖവുരയെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

തൃശ്ശിവപേരൂർ,
6—7—1111

പ്രകാശകൻ
പി. ആർ. മേനോൻ.

ശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യം

പ്രഥമപാദം.

പാലുംപക്കാവും പഞ്ചസാരയും തരുവൻ ഞാൻ
പാരലോലുംമൊഴിയാളെ പൈങ്കിളിമകളെ നീ
കാലേയകാലദോഷം കൊണ്ടോരോ ദുരിതങ്ങൾ
മാലോകർക്കനുദിനം മേല്ക്കുമേലുണ്ടാകയാൽ
മാലറുമതിന്നെളുതായീടും പ്രായശ്ചിത്തം
കാലേ ചൊല്ലുകവേണമെളുതായുള്ളതിപ്പോൾ
കാലവുംവൃഥാലാപം കൊണ്ടിനിക്കളയാതെ
ബാലികെനരന്മാർക്കില്ലായുസ്സും ചിരകാലം
മോക്ഷസാധനങ്ങളായുള്ളവ പലതിലും
സൂക്ഷിച്ചുസാരമായതെന്തെന്നു ചൊല്ലീടേണം
കാൽക്ഷണംകാലം ചിത്തമുറക്കയില്ല, മന്ത്രം
ദീക്ഷിയാ,യോഗമനുഷ്ഠിച്ചു തദ്ധ്യാനംചെയ്വാൻ
സാക്ഷാൽശ്രീമഹാദേവനീശ്വരൻ പരൻജഗ-
ത്സാക്ഷിയാംപശുപതി ശങ്കരൻ ചന്ദ്രചൂഡൻ
ദാക്ഷായണീശനെ ദക്ഷദർപ്പധ്വംസനകര-
ത്രീക്ഷണൻ പ്രസാദിപ്പാനെന്തൊന്നു ചെയ്യുന്നില്ല.
തീർത്ഥസ്നാനാർത്ഥമായു യാത്രയ്ക്കുമെനിക്കിന്നു
ഗാത്രാരോഗ്യവുമില്ല പാർത്തുകണ്ടാലുമിപ്പോൾ
സ്നാനാദികർമ്മം ചെയ്വാനില്ല സാമർത്ഥ്യമെള്ളും
ക്ഷേത്രോപവാസത്തിന്നും പാത്രമല്ലാതെവന്നു.

ശാസ്ത്രോക്തമാർഗ്ഗേണസൽ പാത്രദാനം പര-
മാസ്ഥയാശിവാർച്ചനാ ചെയ്വാനർത്ഥവുമില്ല.
ശ്രോത്രനേത്രാദികളെ ജയിച്ചുപുത്രമിത്ര
ക്ഷേത്രാദിത്യാഗം ചെയ്വാൻ തപശ്ശക്തിയുമില്ല
സന്തതം കർമ്മാകർമ്മവികർമ്മാദികൾകൊണ്ടു
സിദ്ധിക്കും ധർമ്മാധർമ്മവിധർമ്മഫലമെല്ലാം
ബാധിയായിരിപ്പതിനെന്തൊരു കഴിവെന്നു
ചിന്തിച്ചുപരമാപരാധം ചെയ്യുന്നതാകിൽ
അന്ധകാരങ്ങളെല്ലാമകന്നു തെളിഞ്ഞുട-
നന്തരാത്മനി തെളിഞ്ഞിരിക്കാമെനിക്കെടോ
വെന്തുരുകുന്നു ചിത്തമന്തകസമാഗമം
ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചുടൻ ചിന്തിതചന്ദ്രാഭനെ.
സർവ്വവർണ്ണികൾക്കും സർവ്വാശ്രമികൾക്കുമെല്ലാം
നിർവ്വഹിക്കാമൊന്നായീ യത്നസാദ്ധ്യവുമായി
നിർവ്വാണപ്രദമായി മേവീടും വ്രതങ്ങളിൽ
സുവ്രതമായതെന്തെന്നതെന്നീ കേൾപ്പിക്കണം
കേൾപ്പിക്കാമതിലേറ്റം താല്പര്യമുണ്ടെന്നാകിൽ
കേൾപ്പിക്കാൻ പാത്രമായിട്ടില്ല ഞാനിതിനൊട്ടും
ഏൽപ്പിപ്പാൻ പണിയത്രെ പറഞ്ഞാലിനിക്കേളും
വാക്ഭംഗിപാരാസ്യയാലെങ്കിലും കേട്ടുകൊൾവിൻ
ശങ്കരൻ ചരാചരഗുരു കാമാരിസുതൻ
ഝങ്കാരഭൃംഗാകുലാപാംഗമണ്ഡിത തുണ്ഡൻ
തുംഗമാതംഗാനനൻമംഗളപ്രദൻ ദേവ-
പുംഗവനേകദന്തൻ ഹേരംബൻ ലംബോദരൻ
ചന്ദ്രശേഖരപ്രിയനന്ദനൻ വിനായകൻ
ചന്ദ്രശേഖരൻ, മുനിവൃന്ദവന്ദിതൻ ദേവൻ

മന്ദാരദാരുമൂല മന്ദിരൻ ഗണാധിപൻ
വന്ദാരു ശ്രീദൻ കരുണാകരൻ ചന്ദ്രാമയൻ
സമ്പദാംവൃദ്ധിപ്രദൻ തമ്പുരാൻ വിഘ്നേശ്വരൻ
തൻപദാംഭോജദ്വന്ദ്വം സപ്രീതി വന്ദിക്കുന്നേൻ.
അംബുജജാതമുഖ വദനാംബുജത്തിങ്കൽനിന്നു
സംഭവിച്ചവരുടെ പതിയായ് മുഖാബ്ജപു-
ക്കിമ്പമാടിരുന്നരുളീടും ഭാരതീദേവി
തൻപദാംഭോജം നിത്യം ചിന്തിക്കായ്‌വരണമേ.
അംബുധിതന്നിൽ തിരമാലകൾ വരും വണ്ണ-
മംബികേ പദങ്ങളെൻ നാവിന്മേൽ വന്നീടേണം
വർണ്ണരൂപിണീ വാണീ വരദേ വേദാത്മികേ
നിർണ്ണയമറിഞ്ഞുകൂടാത്ത സാത്വികമായെ
വർണ്ണിപ്പാൻ വരമരുൾ വാഗീശേ സുരമുനി-
വർണ്ണിതേ വസിച്ചരുളെന്നുടെ ജിഹ്വാഞ്ചലെ
വൃഷ്ണിവംശത്തിൽവന്നു വിശ്വപാലനം ചെയ്വാൻ
വിഷ്ണുതാൻതന്നെ പുരാ പിറന്ന മനോഹരൻ
ജിഷ്ണുശങ്കര വിരിഞ്ചാദിവന്ദിതൻ പരൻ
കൃഷ്ണനാമുണ്ണിയോടക്കുഴലും വിളിച്ചെന്റെ
കണ്ണിനാനന്ദം വരുത്താവൂ ജീമൂതശ്യാമ-
വർണ്ണനെൻ മുന്നിലാമ്മാറെന്നും കാണാകേണമേ
സന്തതം കണ്ഠപുരനാഥപാദാംഭോരുഹം
ചിന്തിച്ചു വിശ്രുതാത്മാവായ് പശുപതിയുടെ
അന്തികെ തൊഴുതുഞാൻ മരുവീടുന്നകാലം
തന്തിരുവടി മമ നല്കിയോരനുഗ്രഹാൽ
പൂന്തുറയെന്നമരുന്നോർ മന്നവൻ പിണങ്ങുവോ-
ർക്കന്തകൻ കൃപാലയനാജ്ഞയാ വിരചിതം

അന്തകാന്തകന്റെ ചരിത്രം പാപഹരം
അന്തരാനന്ദം ശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യമേവം
നന്നായിമുക്തിപ്രദം നിത്യവും ചൊല്ലീടുവാ-
നെന്നെ പാൎപ്പഴുതന്നു വഴുത്തുപഠിപ്പിച്ചു
എന്നതിൽമീതെ മറ്റൊന്നില്ല നല്ലതുചൊൽവാൻ
നിൎണ്ണയമെന്നാപ്തരു വചനമുപദേശം
ഇന്നതുതന്നെ നിങ്ങൾക്കറിയിച്ചീടുന്നുണ്ട്
നിന്ദിച്ചീടുന്നോരെന്നെയിതിനാൽ നിന്ദിച്ചാലും
പുണ്യവൎദ്ധനകരം പുരുഷാൎത്ഥകപ്രദം
വൎണ്ണിപ്പാൻ പണി ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യമെല്ലാം.
ആൎയ്യന്മാരുമാചാൎയ്യന്മാരുമഗ്രജന്മാരും
ആൎയ്യാദേവിയും മുനീന്ദ്രന്മാരും തുണെക്കണം
വേദവ്യാസനുമാദികവിയാം വാല്മീകിയും
വേദവേദാംഗവേദാന്താൎത്ഥശാസ്ത്രാദികളും
ചേതസിവസിച്ചനുഗ്രഹിച്ചീടുകവേണം
ബോധവുമെനിക്കു നല്കീടണം തെളിവോടെ
രാമാനന്ദാഗ്രഹാരവൎത്തിയായ് മഹാശാസ്ത്ര-
ധാമാവായ് ശ്രീനീലകണ്ഠാത്മജനായ് ശ്രീമാനായ്
അദ്വൈതാചാൎയ്യനായിട്ടാത്മാരാമനായ് സൎവ്വ-
വിദ്യാപാരഗനായ രാമദേശികവൎയ്യൻ
ഭവബാധയെയെനിക്കകലും വണ്ണമുള്ള
വിവിധബോധം ചെയ്തിട്ടവന്റെ സഹായത്താൽ
ഞാനുമിപ്രപഞ്ചവും പരമാത്മാവുമൊന്നായ്-
ക്കാണുമാറനുഗ്രഹം നല്കിയ യോഗാചാൎയ്യൻ
വന്നിഹകനിയേണം കാലുഷ്യം തെല്ലുംവരാ-
തിന്നെന്റെ സമാരംഭം ശുഭമായ്‌വരുവാനായ്.

പാതകമൊട്ടണ്ടുമെല്ലാംകൊണ്ടു മിതുകേട്ടാൽ
പൂതമാംശിവപദം ചേരുമെന്നതുനൂനം
ആധിവ്യാധികളൊന്നും വന്നുകൂടുകയില്ല
ഖേദവും മരണകാലത്തിങ്കലുണ്ടാസ്സുരാ.
പാതകമഞ്ചുമുപപാതകങ്ങളുമെല്ലാ-
മേതുമേ മടിയാതെ ചെയ്തീടുന്നവൻ താനും
പൂതനായ്വരുമവൻ പതിതനാകയില്ല
ഭൂതേശപാദാംബുജമൊരുനാൾ സംസേവിച്ചാൽ.
വേദാന്തവേദ്യൻ വേദവക്ത്രിതൻ വേദാത്മകൻ
വേധാവിൻ തലയറുത്തീടിന വിശ്വേശ്വരൻ
ഭൂതിഭൂഷിതൻപരൻ ഭുജംഗവിഭൂഷിതൻ
ഭൂധരാലയൻ മഹിമാനമാർക്കറിയാവൂ
സത്യമിതെല്ലാവർക്കും വിശ്വാസം വന്നീടുവാൻ
തത്വജ്ഞന്മാരാം മുനിശ്രേഷ്ഠന്മാരരുൾചെയ്ത
മുക്തിസാധനം കഥാസാരസംക്ഷേപമിപ്പോൾ
സത്വരം ചൊല്ലീടുവൻ ഭക്തിപൂണ്ടിതു കേൾപ്പിൻ.
സൽക്കഥകളിലേററം മുഖ്യമായുള്ളൊന്നല്ലോ
ദുഃഖങ്ങളിതുകേട്ടാലൊക്കവേയകന്നുപോം
ദുഷ്കർമ്മസമൂഹവൃത്തികളും നീങ്ങും
മുക്കണ്ണരകക്കാമ്പിൽപുക്കിരുന്നരുളീടും
ചൊല്ലുവാനാവതല്ല ചൊല്ലേറും മുനീന്ദ്രന്മാർ
ചൊല്ലിയ മഹാകഥയവ്വണ്ണമൊരുവർക്കും
വല്ലാതെ കാടായ്ച്ചൊല്ലീടുന്നിതു മഹാലോക-
രെല്ലാരും വിചാരിച്ചാനാവിങ്കൽ ക്ഷമിക്കേണം
നല്ലതുവരികെന്നു ചൊല്ലേണമതിന്നതൊ-
നെല്ലാനേരവുമെല്ലാവരേയും വണങ്ങുന്നേൻ.

കല്യാണഗിരിവര കാർമ്മുകധരപ്രിയ
യെല്ലാനേരവുമെന്നിലേററവും കനിയേണം
ശ്രീവേദവ്യാസൻ പരാശരനന്ദനൻ കൃഷ്ണൻ
ശ്രീവാസുദേവകലാ സംഭൂതൻ ശക്തിപൗത്രൻ
ധീവരവരാത്മജാനന്ദനൻ ദ്വൈപായനൻ
ധീമതാമഗ്രേസരൻ താപസകുലശ്രേഷ്ഠൻ
താനരുൾചെയ്തറിയിച്ചിതു സൂതപുത്രൻ
ശൌനകാദികളായ താപസന്മാർക്ക് കേൾപ്പാൻ.
എങ്കിലോ കേൾപ്പിൻ ശൌനകാദികൾ സൂതനോടു
മംഗലംവരുവാനായി ചോദിപ്പാൻ വഴിപോലെ
നിന്മുഖാംബുജത്തിങ്കൽ നിന്നുകേട്ടിതു സൂത
നിർമ്മലവാക്കുകളാൽ പാതകഫലമെല്ലാം
സർവ്വപാതകഫലസംഹാരം ചെയ്തുപിന്നെ
നിർവ്വാണം പ്രാപിപ്പതിനെളുതായെന്തൊന്നുള്ളു
എന്നതു ചൊല്ലീടെന്നുകേട്ടു സൂതനും ചൊന്നാൻ
നന്നതുകേൾപ്പിനെങ്കിൽ ചൊല്ലാം മാമുനിമാരേ
ഇവണ്ണംതന്നെ ഗുരുതന്നോടു ചോദ്യംചെയ്തേൻ
ശ്രീവേദവ്യാസൻ താനുമരുളിച്ചെയ്താനപ്പോൾ
സൽക്കർമ്മദുഷ്കർമ്മാദി ഫലഭോഗത്താലല്ലോ
സ്വർഗ്ഗവും നരകവും ജനനമരണവും
കൈക്കൊണ്ടു പരവശന്മാരായി ദുഃഖിക്കുന്നി-
തൊക്കവെ മാററീടുവാൻ തക്കൊരുവ്രതമൊന്നം
ശ്രീമഹാദേവൻ പരമേശ്വരിക്കരുൾചെയ്തു
ശ്രീമഹേശ്വരപ്രിയമാകിയ കഥാസാരം
പാർവ്വതിദേവി സുതനാകും ശ്രീകുമാരനു
നേർവഴി കനിഞ്ഞുപദേശം ചെയ്തിതുപിന്നെ

പ്രഥമപാദം

ഷൺമുഖൻ സനൽക്കുമാരന്നുനിക്കതെഠം ചെയ്യാ-
നമ്മുനിവേദവ്യാസൻ തന്നോടുമതുംചെയ്തു
വാസനാഭക്തിശ്ശുശ്രൂഷാദി സന്തുഷ്ടാത്മാവാം
വാസവീസുതനെനിക്കുപദേശിച്ചാനല്ലൊ
അക്കഥയൊക്കെയൊന്നം നിങ്ങളോടറിയിക്കാം
മുഖ്യന്മാരാമ്മുവീട്ടും താപസവരന്മാരെ.
സൂതഭാഷിതംകേട്ടു ശൌനകാദികളപ്പോൾ
സാദരമതുംചെയ്തു കേൾക്കേണമെല്ലാമെങ്കിൽ
ചൊല്ലേണം ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം ഞങ്ങളോടു
നല്ലതില്ലതിൽപ്പരമൊന്നുമെന്നല്ലൊ കേൾപ്പൂ.
പരമീശ്വരൻ തന്നാലനുഷ്ഠിച്ചീടുന്നൊരു
പരമവ്രതമിതെന്നാകയൊ പുനരഥ
പരമീശന്റെ ശിവരാത്രിയാം മഹാവ്രതം
പരന്മാരനുഷ്ഠിച്ചീടുന്നതിൽ പ്രീതിയെന്നൊ
ദുരിതഹരമാവാനെന്തൊരു മൂലമെന്നു
കരുണാനിധെ സൂതകഥയകഥയനീ
ഏതൊരു കാലമിതു മുന്നമുണ്ടായിയെന്നു-
മേതൊരുജാതിയിതിന്നനുഷ്ഠാനങ്ങളെന്നും
ആക്കിതുകൊണ്ടു മുക്തിലഭിച്ചുമുന്നമെന്നു-
മാഖ്യാനം ചെയ്തീടെടൊ കേൾക്കേണം ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം
ചൊല്ലുവനെങ്കിലിപ്പോഴൊക്കവെ സംക്ഷേപമാ-
യില്ലിതിൽ പരമൊന്നു ചൊല്ലുവാനിനിയോർത്താൽ
തന്നുകല്പാന്തകാലത്തിങ്കൽ ചതുർമ്മുഖൻ
സൃഷ്ടിവേറിട്ടു നിദ്രാതല്പരനായ നേരം
കല്പാന്താബ്ധിയിലാണ്ടു ഉടഞ്ഞിരമേദിനിയും
വിഭ്രമംപൂണ്ടു വിശ്വംഭരനാം നാരായണൻ

ആഴിയിൽ താണുപോകമൂഴിയെപ്പന്നിയായി
കീഴിലുൾപ്പുക്ക ദുഃഖംപോക്കിനിന്നയത്തിനാൻ
ഉദിച്ചൊരജോഗുണമക്കാലം മുകുന്ദനും
മദിച്ചു ചമഞ്ഞിതു മാനസമഹങ്കാരാൽ
വിക്രമംകൈക്കൊണ്ടൊരു വിശ്വപാലനംചെയ്വാൻ
മുഖ്യനായതു ഞാനേ മറ്റാരുമല്ലന്നും
ഇത്ഥമോൎത്തംഭോജാക്ഷൻ ശേഷാബ്ധിമദ്ധ്യേ യോഗി_
സത്തമനാൎന്നു പീഡ മുത്തമസ്സതല്ലെ
യോഗനിദ്രയുംപൂണ്ടു പുരുഷോത്തമൻ; നാഥ
ലോകവുമന്നൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചു ചതുൎമ്മുഖൻ
ഭൂതചരാചരജാതികൾ ബഹുവിധം
വേധാവു നിൎമ്മിച്ചിതു വേദാൎത്ഥമോൎത്തോരന്നേ
സൃഷ്ടാവുതാനാൽതന്നെ സൃഷ്ടമാംജന്തുവൃന്ദം
ഇഷ്ടനായുള്ളവകണ്ടു സപ്രമോദമായോൎത്തു
നിശ്ശേഷചരാചര സംഭിന്നജാതിപൂൎണ്ണം
വിശ്വമാൎവാക്യാദി വിസ്മയം വളൎന്നപ്പോൾ
വിശ്വനായകനേകൻ ഞാനൊഴിഞ്ഞാരുമില്ല
മുഖ്യമാംജഗത്തിന്ന കൎത്താവെന്നുള്ളിലോൎത്താൻ
രാജസഗുണംകൊണ്ടു മാനവും വൎദ്ധിച്ചിതു
രാജീവോത്ഭവനായ ധാതാവിന്നതുകാലം
ഉണ്ടായോരഹമ്മതികൊണ്ടു പാലാഴിപുക്ക
കൊണ്ടൽവൎണ്ണനെക്കണ്ടു ചൊല്ലിനാനഹങ്കാരാൽ
എന്തിനുപാലാഴിയിൽ മലൎന്നുകിടക്കുന്നു
സന്തതമെഴുന്നീല്പ്പൂ; കേട്ടുകൊൾകെൻറവാക്യം
ഞാനല്ലൊവിശ്വത്തിന്നു നായകനാകുന്നതോ
മാനിയാകിയ ഭവാനാരെന്നു പറയേണം.

മാനമോടതുകേട്ടു മാധവനെന്നേരം
മാനസകോപംപൂണ്ടു ധാതാവോടരുൾചെയ്തു.
ഞാനൊഴിഞ്ഞാരും മറ്റുലോകങ്ങൾക്കൊരുനാളും
ദീനതതീർപ്പാൻ നാഥനില്ലെന്നു ധരിക്കണം
കർത്താവായതുംഞാനെ ഭർത്താവായതുംഞാനെ
ഹർത്താവായതുംഞാനെ നിത്യനായതുംഞാനെ
സത്യമായതുംഞാനെ തത്വമായതുംഞാനെ
സത്വങ്ങളുള്ളിൽവാഴും ജീവനായതുംഞാനെ
നിങ്ങളെകർത്താവായിട്ടൂന്നതും ഞാനെന്നറി-
കന്യമാധാരമില്ലി ക്കാണായതെല്ലാററിനും
ഭ്രാന്തിയുംകളഞ്ഞുപോയ് സത്യലോകംപ്രാപിച്ചു
ശാന്തനായ്സുഖംകൊണ്ടു സേവിച്ചുകൊൾകെന്നെ നീ.
ഇത്ഥമാകർണ്ണ്യധാതാ പത്മലോചനഗിരം
ക്രുദ്ധനായുരചെയ്താൻ സത്വരംതദ്ദശം
ഇത്തിരിനേരംതമ്മിൽ യുദ്ധംചെയ്തീടുംനേരം
ചിത്തസംശയംതീരും നിശ്ചയമിതുവക്കം
മാനികൾക്കകതാരിൽ ജ്ഞാനമുണ്ടാകയില്ല
താനത്രെലോകേശ്വര നാകുന്നതെന്നപക്ഷം
ഇത്തരംകേട്ടനേരം ക്രുദ്ധനായ് ശ്രീശാർങ്ഗത്തെ
സത്വരംകൈയേററി യുദ്ധത്തിന്നൊരുമ്പെട്ടു
കൊല്ലുവനിവനെയെന്നാണത്തു വിധാതാവും
നല്ലദിവ്യാസ്ത്രങ്ങളെയ്തീടിനാൻമുകുന്ദനും
ഹസ്താഗ്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു തടുത്തു വിരിഞ്ചനും
പ്രത്യസ്ത്രംപ്രയോഗിച്ചാനനന്തരം നാരായണൻ
അരുണാഭതായുതരുചി പൂണ്ടൊരു ചക്രം
കരുണാകരൻകരതലം കൊണ്ടയച്ചപ്പോൾ

ബ്രഹ്മാവുമതുതടുത്തീടുവാൻ പ്രയോഗിച്ചാൻ
ബ്രഹ്മാസ്ത്രം ശരത്പ്രദീപ്തം പരമവാരിതം
വിഷ്ണുചക്രവുമത്ര വിദ്രുതന്മാരങ്ങുപോ–
യസ്ത്രവുംനിറഞ്ഞിതു വിശ്വവുംവിറച്ചിതു
ചിത്രമെത്രയുമിതു സത്വരതരംശത–
പത്രപുത്രരെ വധിച്ചീടുവനെന്നുനാഥൻ
അസ്ത്രവുംപാശുപത മയച്ചാൻ; വിരിഞ്ചനും
പ്രത്യസ്ത്രംപാശുപത മെന്നതുതന്നെയെയ്താൻ
നിശ്ശേഷംപാശുപതാസ്ത്ര ദീപ്യജ്ജ്വാലകൊണ്ടു
വിശ്വവുംദഹിക്കുന്നു; വിഷ്ണുധാതാക്കളപ്പോൾ
അത്യന്തംപരവശമാനസന്മാരായ് തത്ര
നിന്നിതുമാനമെല്ലാമകന്നു വിഷണ്ണരായി
ചെന്നിതുപലകാല മങ്ങിനെതന്നെയപ്പോൾ
വന്നിതുമാഘമാസ ശ്യാമളചതുർദ്ദശി
പന്നഗാഭരണനാമന്നെഴുന്നെള്ളിടുന്നാൾ
വന്നിതുപരമാനന്ദം ജഗൽവാസികൾക്കും.
ധാതാവുതനിക്കും മാധവനും ജഗത്തിന്നും
ആധാരഭൂതനായ ശങ്കരൻമഹേശ്വരൻ
പങ്കജഭവനനും പങ്കജനയനനും
സങ്കടംതീർപ്പാൻ തയോർമ്മദ്ധ്യെനിന്നരുളിനാൻ
അനന്താനന്താന്തരമഖിലം തേജോമയം
അനംഗവൈരിലിംഗം കണ്ടുടനസ്ത്രങ്ങളും
ശങ്കരലിംഗോൽഗത തേജസിലയിച്ചിതു
സങ്കടംലോകങ്ങൾക്കു മവർക്കുംതീർന്നുകൂടി
ഉദിച്ചതേജോഗുണമകന്നു സാത്വഗുണ
മുദിച്ചുവിരിഞ്ചനും കമലരമണനും

നിരന്നുപറഞ്ഞിതു വിഷ്ണുവിനോടുധാതാ
നിറഞ്ഞതേജോമയം കണ്ടിതോ ശിവലിംഗം
ഇക്കാണാകിയതേജസ്സെത്ര മേല്പട്ടെന്നു
പക്ഷിയായ്പ്പറന്നുചെന്നറിഞ്ഞു വരുവൻഞാൻ
കീഴ്പോട്ടിതിരയേണം കേവലം ഭവാനെന്നു
താല്പൎയ്യമോടുധാതാ ചൊന്നതുകേട്ടനേരം
ബ്രഹ്മചാപല്യം വലുതെത്രയുമെന്നോൎത്തുള്ളിൽ
നിൎമ്മലൻമന്ദസ്മിതം പൂണ്ടുവരാഹംചമച്ചാൻ
പക്ഷിയായ്മേല്പോട്ടേക്ക പറന്നുവിരിഞ്ചനും
പുഷ്കരനേത്രൻഘോണീരൂപിയായ്ക്കീഴ്പോട്ടും
അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു കൂടായ്കയാലുഴന്നനാ-
ച്ചെന്നിതുകാലമവർ പിന്നെയുംവീണ്ടുംവന്നാർ
പങ്കജാസനൻവന്നു വലത്തുഭാഗെനിന്നാൻ
പങ്കജനയനനുമിടത്തു ഭാഗെനിന്നാൻ
കാമാരിലിംഗപാൎശ്വേ സാദരംവന്ദിച്ചവർ
കോൾമയിർക്കൊണ്ടു ബഹുസ്തുതിച്ചാർപലതരം
ശ്രീമഹാദേവനേകൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്നുകൎത്താ
നാമെല്ലാമീശൻതന്റെ ഭൃത്യന്മാരത്രെ നൂനം
തന്തിരുവടിയുടെ മാഹാത്മ്യമോൎത്തുകണ്ടാൽ
അന്ധന്മാരായുള്ള നാമെങ്ങിനെയറിയുന്നു.
വിജ്ഞാനമേതാനും താനുള്ളിലുണ്ടായീടുമ്പോ-
ളജ്ഞാനംകൊണ്ടുതന്നെത്താനേതുമറിയാതെ
ഞാനത്രെലോകേശ്വരനെന്നഭിമാനത്തോടും
മാനസമഹാദേവമായാ വൈഭവത്തിനാൽ
സംസാരദുഃഖാത്മക വിപുലവിഷവൃക്ഷ-
ധ്വംസനകരകാരമാകുതെ ജഗൽപതെ

ഇത്തരംസ്തുതിചെയ്തു നേരത്തു പരമീശൻ
സത്വരംപ്രസാദിച്ചു കാട്ടിനാൻനിജരൂപം
പത്മജപത്മാക്ഷ മുഖ്യന്മാർക്കുംവിശേഷത്തിനും
ഉത്തമവസ്ഥാനം ശിവരൂപംകണ്ടവർപ്പാരം
വിസ്മയംപൂണ്ടു പരമാനന്ദമഗ്നന്മാരായ്
വിസ്മൃതലോകവ്യാപാരന്മാരായ് നില്ക്കുന്നേരം
ഭസ്മപാണ്ഡുരമൂർത്തി ഭക്തവത്സലൻഭവൻ
സർപ്പഭൂഷണൻദേവൻ വിമലൻ നിശാകര-
സല്പശേഖരൻ ഗംഗാധരനംബികാവരൻ
വരദാഭയടങ്കമൃഗചാപാദിലിഹന-
കരപങ്കജൻ പരൻ പരമൻ പരാപരൻ
കാലനാശനനഖിലേശ്വരൻ പുരഹരൻ
കാരുണ്യാമൃതപൂർണ്ണാപാംഗോ ലോകനപരൻ
ഫാലാഗ്നിജ്വാലാനല ദഗ്ദ്ധമന്മഥദേഹൻ
പ്രാലേയാചലസുതാപ്രാണവല്ലഭൻ മൃഡൻ
നിന്നിതുനീലാരുണവർണ്ണംപൂണ്ടതുകണ്ടു
വന്ദിച്ചുവർണ്ണിച്ചേറെ സ്തുതിച്ചുസിദ്ധന്മാരും
അന്നേരമല്ലോമാഘമാസശ്യാമളചതുർദ്ദശി
വന്നിതുപാതിരയ്ക്കു യോഗവുമതുദിനം
നിന്നുനാരായണനും ധാതാവുംസ്തുതിച്ചിതു
പന്നഗാധീശ്വരനും ചൊല്ലുവാൻവിഷമിക്കും
പരമാത്മനെനമഃ പരബ്രഹ്മണെനമഃ
പരമേശായനമഃ പാർവ്വതീശായനമഃ
ഞങ്ങൾക്കുംവിശേഷത്തിനുമുണ്ടായതാപംതീർപ്പാ-
നിങ്ങിഹകാരുണ്യത്താലാവിർഭൂതനായോൻ
നിന്തിരുവടിതന്നെ സ്തുതിപ്പാനൊക്കിലാർക്കും

ചിന്തിച്ചാൽചേതസ്സിനു മറിഞ്ഞുകൂടായല്ലൊ
ഒന്നിനാലൊരുനാളു മൊരുത്തനകതാരിൽ
നിൎണ്ണയിച്ചറിഞ്ഞു കാണാവതുമല്ലയല്ലൊ
തൽപ്രസാദാതിശയാൽ ഭക്തന്നു കാട്ടി,യൊഴി-
ഞ്ഞിപ്പദാംഭോജം കണ്ടുവന്ദിപ്പാൻപണിയത്രെ
നിൎമ്മലംപരബ്രഹ്മം ചിന്മയംജഗന്മയം
മന്മഥവിമോഹനം കന്മഷവിനാശനം
കണ്ടുകൂടുമോ സൂൎയ്യദീപനെ യുലൂകന്നു
കണ്ടുകൊൾവാനീശനെയവ്വണ്ണം ലോകങ്ങൾക്കും
നിന്തിരുവടിയുടെ കാരുണ്യമുണ്ടാകയാൽ
നിന്തിരുമെയ്യുകാണ്മാൻ ഞങ്ങൾക്കുയോഗംവന്നു
നിൎമ്മല സദാശിവ ശങ്കര തേജോമൂൎത്തെ
ചിന്മയ ജഗന്മയ സന്മയ ബ്രഹ്മമയ
ജന്മകൎമ്മാദിഹീന നിൎമ്മമ നിരുപമ
നിന്മായതന്നാലജ്ഞരായിക്കാവതല്ലാതൊന്നും
ഹര ശങ്കര പരമേശ്വര ഗൌരീവര
ഹര പന്നഗവര ഭൂഷണ പുരഹര
ഹര മന്മഥഹര വരദകാലഹര
ഹര സൎവ്വജ്ഞ ഗംഗാധര കന്മഷഹര
ഹരിണായുധകര പരശുധരപര
പരമ പരാപരമിഹിര വൈശ്വാനര
ഹരിണാധരമയ നയനത്രയഭവ
മരണഭവഹര കരുണാകരശിവ
ഗരളഗളാധാര ധരമന്ദിരഗൃധ
ശരണാഗതജന പരിപാലനപര
ചരണസരസിജ പ്രണതസുരാസുര-

വരതാപസ താപനാശന ശിവകര
ചരിതാമൃതപൂൎണ്ണ ഭുവനപശുപതെ
കലിനാശനകൃത്തിവസന മഹാദേവ
നരവാഹനസഖ ഭസിതവിലേപന
ധരണിസുരവര പൂജിതപദ്യ പരാ-
ശരനന്ദനസ്തുത സുഖിതചരാചര
ഗുരുനായക ധരാധരജ മനോഹര
ധരണീജലാനലാനില പുഷ്കരചന്ദ്ര
ഹരിദശ്വാത്മാത്മക രൂപതെ മഹേശ്വര.
പരിപൂൎണ്ണാനന്ദാത്മനാമൃതസ്വരൂപിൻമാം
പരിപാലയ വിധുശേഖര ജഗൽപതെ
ആദ്യന്തമില്ലാത്തൊരു നിന്നുടെ തത്വമോൎത്താൽ
വേദ്യമല്ലാൎക്കും വിശ്വനായകപാററി
സൃഷ്ടിപാലനഹരണാദിയാം കൎമ്മംചെയ്തു
ഇഷ്ടനായ്മരുവീടുമീശ്വരൻ മററാരോൎത്താൽ
പ്രത്യകംജലംപ്രതി ഭാസ്കരബിംബംപോലെ
തത്വങ്ങളുള്ളിൽവാഴും ജീവനായതും നീയെ
കൎത്താവായതും നീയെ കൎമ്മമായതും നീയെ
ഭൎത്താവായതും നീയെ ഹൎത്താവായതും നീയെ
കാരണമായതും നീ കരണമായതും നീ
പുരുഷപ്രകൃതി ഭിന്നാത്മാവായതും നീയെ
സ്തുത്യനായതും നീയെ സ്തോതാവായതും നീയെ
സ്തുത്യൎത്ഥസ്വരൂപാഢ്യ സ്തോത്രമായതും നീയെ
നിത്യനായതും നീയെ സത്യമായതും നീയെ
ഭൃത്യനായതും നീയെ സ്വാമിയായതും നീയെ
നിന്തിരുവടിയുടെ മാഹാത്മ്യമനുദിനം

ചിന്തിച്ചാൽവേദങ്ങൾക്കു മറിഞ്ഞുകൂടായല്ലൊ
അന്തർഭാഗത്തിലുള്ളോരന്ധകാരങ്ങൾ നീക്കി
സന്തതമാത്മതത്വജ്ഞാനം നല്കീടവേണം
ഭക്തിവിശ്വാസത്തോടു പൂജിച്ചു യാമംതോറും
ശക്തിസംയുക്തനായ നാഥനെ സ്തുതിചെയ്തു
ഭക്തവത്സലന്മാരാം വിഷ്ണുവുംവിരിഞ്ചനും
മുക്തിദാനൈകപരൻ തദനുമതങ്ങൾചെയ്തു
മാഘമാസത്തിൽ വരും മേചകചതുർദ്ദശി
സാകമായീടുംരാത്രി വ്രതത്തെച്ചെയ്തുകൊൾവിൻ
അപ്പൊഴാത്മജ്ഞാന മുൾപ്പൂവിലുദിച്ചീടും
മൽപ്പദവിയെപ്രാപിക്കായ്വരും നിങ്ങൾക്കെന്നാൽ
പുത്രന്മാരോടു താതനുപദേശിക്കുംവണ്ണം
ഭക്തവത്സലനായ ഭഗവാൻചന്ദ്രചൂഡൻ
പത്മജപത്മാക്ഷന്മാർക്കുപദേശിച്ചനേരം
പത്മബാണാരിയോടു ചോദിച്ചാരവർകളും
അതിന്റെ വിധാനവുമതിങ്കൽ ചെയ്തീടേണം
വ്രതങ്ങളെല്ലാററിലുമുൽകൃഷ്ടമിതെന്നല്ലൊ
പന്നഗാഭരണനുമന്നേരമരുൾചെയ്തു
നന്നായികേട്ടുകൊൾവിനതിന്റെ വിധിയെല്ലാം
യാതൊരുദിനം കൃഷ്ണയാകിയചതുർദ്ദശി
പാതിരനേരം മാഘമാസത്തിൽകൂടീടുന്നു
അദ്ദിനംനിരാഹാരനായുപവസിക്കേണം
നിദ്രയുമഹർന്നിശം വർജ്ജിച്ചീടുകവേണം
തൈലതാംബൂലാദിയും വർജ്ജിച്ചുതീർത്ഥസ്നാനം
കാലെസന്ധ്യകളിൽ മൂന്നിങ്കലുംവേണമല്ലൊ
മല്ലികതുളസി വില്വാദികൾകൊണ്ടു ഭക്ത്യാ

മൽലിംഗമൂർദ്ധ്നിപുഷ്പാഞ്ജലിയും ചെയ്തീടേണം
രാത്രിയിലഭിഷേക ദീപപൂജാദികളും
പാർത്തിരുന്നോരോ യാമംതോറും ചെയ്കയുംവേണം
നൈവേദ്യമുദയാസ്തമനമാചരിക്കേണം
ശൈവശ്രീകസൂമാദ്യൈ:സ്തവാദിയുംവേണം
ബ്രഹ്മചര്യവുംവേണം തലേന്നാൾപിറേറന്നാളും
ബ്രാഹ്മണാദികൾക്കെല്ലാം അന്നാദിദാനംവേണം
പന്തീരാണ്ടേവം വ്രതം മുട്ടാതെയനുഷ്ഠിച്ചാൽ
സന്ദേഹമേതുമില്ല മൽപദംപ്രാപിച്ചീടാം
പിന്നെയുമൊരുപന്തീരാണ്ടു ചെല്ലുകിലേററം
നന്നല്ലോമരിപ്പോളം ചെയ്കിലത്യന്തശ്രേഷ്ഠം
ഈശ്വരൻവിഷ്ണുവിന് ഞാനോരോതരംചെയ്താ-
നീശ്വരരാത്രിവ്രത മാഹാത്മ്യവിധാനങ്ങൾ
സൂതനന്നോപമന്യുനാരദരോടു ചൊന്നാനഥ
സാദരംസൂതനോടു ചോദിച്ചുമുനികളും
പണ്ടിതുകൊണ്ടുപുനരാർക്കേനും പരഗതി
യുണ്ടായവന്നിതുഫലമെത്രയുണ്ടിതിനെന്നും
ചൊല്ലണമെന്നനേരം സൂതനുമുരചെയ്താൻ
തുല്യമില്ലിതിനോടു മറെറാന്നുമുപമിപ്പാൻ
വിശ്വനായകപ്രീതികരമാം ശിവരാത്രി-
ക്കശ്വമേധാദികളുമൊക്കയില്ലുവല്ലോ
യാഗാദിഫലങ്ങളു മിതിനോടൊത്തുവരാ
യോഗാദികർമ്മങ്ങളു മിതിനുസമമല്ല
പണ്ടൊരുമഹീസുരനെത്രയും പാതകിയാ-
യുണ്ടായാനവൻചെയ്തു ദുഷ്കൃതംപെരുതായാമൊ
ക്കണ്ടിതുബലാൽ ശിവരാത്രിനാളവൻ നില-

കണ്ടാനെയതിനാലെയവന്നു മോക്ഷംവന്നു
ചിന്തിക്കിൽശിവരാത്രിതന്നുടെ മാഹാത്മ്യംതൊ-
ന്നെന്തഹൊചൊല്ലുവതെന്നരചെയ്തിതുസൂതൻ
ചൊല്ലുചൊല്ലാദ്യംതന്നെ വിസ്തരാൽ ഞങ്ങളോടി-
ന്നെല്ലാമക്കഥയെന്നു കേട്ടസൂതനുംചൊന്നാൻ
എന്നിതുകിളിമകൾ ചൊന്നതുകേട്ടു;ശേഷം
പിന്നെയുംചോദ്യം ചെയ്താനാദരാലവർകളോടായ്.

പ്രഥമപാദം സമാപ്തം.

ദ്വിതീയപാദം.

പഞ്ചതാരപ്പാൽക്കുഴമ്പൊട്ടൊട്ടു തന്നീടുവൻ
പഞ്ചവർണ്ണത്തപ്പൂങ്ങ പൈങ്കിളിപ്പൈതലെനീ
പഞ്ചബാണാരാതിയാം പന്നഗവിഭൂഷണൻ
പഞ്ചാസ്യൻപരമാത്മാ പരമൻപരാപരൻ
പഞ്ചവർണ്ണാത്മസ്വരൂപൻ ജഗൽപതിരുദ്രൻ
പഞ്ചഭൂതാദിത്യചന്ദ്രാത്മകാത്മകൻ ദേവൻ
തഞ്ചരിതാമൃതം ചൊല്ലേണമിന്നിയും മമ
കൊഞ്ചുന്നമൊഴികളാലെന്നോടു ബാലെകാലെ
സൂതൻമാമുനിവരന്മാരോടു ചൊല്ലിയൊരു
പാതകനാശിനിയായുള്ളൊരു കഥയെല്ലാം
സാദരംചൊല്ലീടേണമെന്നതു കേട്ടനേരം
മോദേനകിളിപ്പൈതൽ ചൊല്ലിനാൾവഴിപോലെ
വിന്ധ്യനാമദ്രീന്ദ്രൻ തന്നുത്തരമാഗമേവും

സിന്ധുവാംമഹാനദിതന്നുടെ തീരത്തിങ്കൽ
കുഞ്ജരരാജ്യത്തത്ര ജനിച്ചാനൊരു നൃപൻ
മണ്ഡലിതരൻഭുവനത്രയ പ്രസിദ്ധനായ്
ആശ്രമവർണ്ണശ്രേണി ധർമ്മങ്ങളിളകാതെ
സ്വാശ്രമനിഷ്ഠയോടു പാലിച്ചാൻവഴിപോലെ
വേദവേദാംഗസ്മൃതി സൽപുരാണേതിഹാസ
നീതിശാസ്ത്രോപവേദജ്ഞനാനതൽപ്പരനായി-
തന്മന്ത്രിപ്രവരനാം ശ്രീദേവകീനന്ദന
മന്മഥസമാനനായുണ്ടായാനൊരുസുതൻ
സുന്ദരൻസുകുമാരൻ ശ്രീസുരകുമാരനും
നന്ദീശ,വാത്സ്യായന, ഗൌണികപുത്ര, ശുക
ചന്ദ്ര,ദത്താത്രയാദിമതഭേദങ്ങൾതോറും
കന്ദർപ്പശാസ്ത്രത്തിങ്കൽ ചതുരനായാനല്ലോ.
കുന്ദമന്ദാരമാകന്ദാരവിന്ദാദിമക-
രന്ദവിന്ദുപൂണ്ടീടും മന്ദവാതവുംപൂണ്ടു
സിന്ദൂരമൃഗമദകുങ്കുമസമന്വിത
ചന്ദനചന്ദ്രാലേപനാദ്യലങ്കാരത്തോടും
കന്ദുകദ്യൂതചതുരംഗാദി വിദ്യയോടും
ചന്ദ്രികവിശദമായുള്ള രാത്രികൾതോറും
സുന്ദരീജനവുമായ് ക്രീഡിച്ചുനിരന്തരം
നന്ദനസമാനമാമുദ്യാനാദികളിലും
സുന്ദരരമ്യഹർമ്മ്യപ്രാസാദാദികളിലും
കന്ദർപ്പസമരലീലാനന്ദഹൃദയനായ്
വന്ദികളോടുംചേർന്നു സജ്ജനങ്ങളിലേററം
നിന്ദ്യനായ്നാരീജന വന്ദ്യനായ്ച്ചമഞ്ഞവൻ
നിസ്ത്രപാത്മനാനിജ നിത്യകർമ്മാനുഷ്ഠാനം

ത്യക്തമായ് ചമകയാൽ ഉത്തമജന്മാദിയും
വ്യൎത്ഥമായ്ചമച്ചുള്ളൊരൎത്ഥവുമസൽപാത്ര-
ദത്തംചെയ്യുന്നതിനം മത്തനായ്നിഷിദ്ധനായ്
യാമിനികളിലഭിസാരികമാരായുള്ള
കാമിനീജനമനോധൈൎയ്യവും കളഞ്ഞുള്ള
ഭാമിനിമാരെയൊക്കെത്തൻ വശത്താക്കിച്ചുള്ള
കാമനാടകമാടിപ്രേമമൂലംകൊണ്ടു നിത്യം
കാമുകവരനായ ഭൂമിദേവനം നാനാ-
രാമമാരെയും രമിപ്പിച്ചോരോ കൎമ്മങ്ങളാൽ
മററുള്ളപുരുഷരിൽ കാംക്ഷയുമില്ലാതാക്കി
മുററുമിദ്വിജനിലേ കൌതുകമവൎക്കുള്ള
പരസ്ത്രീകളെയൊക്കെ വശത്തുവെച്ചുകൊണ്ടു
പരസ്ത്രീധൎമ്മമാക്കിച്ചമച്ചാനെല്ലാരെയും
പുണ്ഡരീകശ്ശലീലാവിവശമനസ്സനായ്
ചണ്ഡാലസ്ത്രീകളെയും പ്രാപിച്ചാൻവീതശങ്കം
സാധുവൃത്തിയും കളഞ്ഞോരോരോനാരിമാൎക്ക
പാതിവ്രത്യവുംകളഞ്ഞേകവൎണ്ണ്യവുമാക്കി
പാപിയായ് വൎത്തിച്ചീടും കാലത്തുമഹാജനം
താപമൂലംകൊണ്ടു തമ്മിലൊന്നിച്ചുനിരൂപിച്ചു
വൎണ്ണസങ്കരവുമുണ്ടായിതു രാജ്യത്തിങ്കൽ
പുണ്യവുംനശിച്ചിതു കേവലമൊരുത്തനാൽ
എത്രയുംവൈകാതെനാം ഭൂപതിതന്നെക്കണ്ടു
പാതകമുണ്ടാകുന്നതറിയിക്കയുംവേണം
എന്നുകല്പിച്ചുനാട്ടിൽ വാഴുന്നഗൃഹസ്ഥന്മാ-
രൊന്നിച്ചുചെന്നുനല്ല മന്നവൻതന്നെക്കണ്ടു
അൎഘ്യമാസനംപാദ്യമാചമനീയംമധു-

പക്കമിത്യാദികൊണ്ടു പൂജിച്ചുനൃപതിയും
വന്ദിച്ചുവിനയംപൂണ്ടവരോടതുരചെയ്തു
നന്ദിച്ചേനധുനാഞാൻ നിങ്ങൾവന്നതുമൂലം
ധന്യനെന്നതുംവന്നു നിൎണ്ണയംനിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ
എന്നാലെന്തൊന്നു കരണീയമെന്നതുചൊൽവിൻ
എന്നുകേട്ടവരിരുന്നീടുവാൻ നിയോഗിച്ചാർ
മന്നവൻതാനുമപ്പോളുന്നതാസനം പുക്കാൻ
കേട്ടാലുമെങ്കിലെങ്ങൾ വന്നതിൻമൂലമിപ്പോൾ
നാട്ടിലുണ്ടൊരുകഷ്ടമുണ്ടായിട്ടതുംരക്ഷകൻനീ
ദണ്ഡനീതിയും വിചാരിക്കേണമേററം തവ
മണ്ഡലംതന്നിലൊരു വിപ്രനുണ്ടല്ലൊ ദുഷ്ട-
പണ്ഡിതനവൻ ദ്വിജസ്ത്രീകളെയുപേക്ഷിട്ടു
ചണ്ഡാലസ്ത്രീകളന്തമായ്പരിഗ്രഹിക്കുന്നോൻ
നഷ്ടമായ്വന്നു വൎണ്ണാശ്രമധൎമ്മങ്ങളെല്ലാം
ഇഷ്ടവുമവനൊഴിഞ്ഞില്ല നാരികൾക്കാൎക്കും
കരിങ്കല്ലാലുള്ളറ തന്നിലിട്ടടക്കിലും
തരംകണ്ടവരവനരികിൽ ചെല്ലുമല്ലോ
മരംകൊണ്ടൊരു പാവയവനെപ്പോലെതീൎക്കിൽ
കരംകൊണ്ടാശ്ലേഷിക്കും കാമിനീജനമെല്ലാം
ഭൎത്തൃശുശ്രൂഷാദിയും വെടിഞ്ഞുകഷ്ടംകഷ്ടം
പിത്രാദിജനങ്ങളെ പേടിയുമില്ലാതായി
പുത്രന്മാരിലുമില്ല വാത്സല്യമവൎക്കും
മിത്രവൎഗ്ഗത്തെയൊരു ശങ്കയുംകാണ്മാനില്ല
മത്തമായ് ചമഞ്ഞിതു ചിത്തവുമവന്റെ
സിദ്ധമന്ത്രൗഷധാദി ശക്തികൊണ്ടെന്നതൊന്നും-
ങ്ങവനെയവരനുസരിച്ചീടുന്നതെല്ലാം—

മൂപരാധിപ്പാനുപായം കണ്ടീലെതുംഞങ്ങൾ
ദുഷ്കീൎത്തികരമിതിൻ മീതെമറ്റെന്തൊന്നുള്ളു
ദുഷ്കൃതംമുന്നംഞങ്ങൾ ചെയ്തതിൻഫലമല്ലൊ
ദുഷ്കൎമ്മംബലാലൊരുത്തൻ ചെയ്താലതിൻഫലം
ഒക്കെയന്നാട്ടിലുള്ളോരെല്ലാരും ഭുജിക്കണം
മറ്റുള്ളോൎക്കാപത്തെല്ലാം കാലത്താൽവേറിട്ടീടും
മുറ്റീടുംകൎത്താവിനു മേല്പ്പെട്ടമേൽദോഷംഫലം
വൎണ്ണസങ്കരംവരാതെ പരിപാലിക്കണം
നിൎണ്ണയംനൃപന്മാരതല്ലെന്നു വരുന്നാകിൽ
ആക്രമിച്ചീടുമവൻ നാടെല്ലാംപ്രതിയോഗി
മോഷ്ടുല്ലനരകവും മരിച്ചാൽഭുജിക്കണം
താതനുംജനനിയും ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവുംവിദ്യ-
ദാതാവാമുപദ്ധ്യായനെന്നിവർ ശിക്ഷിക്കണം
ബാലനെപതിനാറു വയസ്സുകഴിവോളം
ഭൂലോകപാലനായ രാജാവുശിക്ഷിക്കണം
ശീലമാകായ്കിൽപിന്നെ യൌവനവയസ്സിങ്കൽ
കാലമെല്ലാമെശിക്ഷ കൂടാതെകഴിഞ്ഞീടിൽ
നിൎമ്മൎയ്യാദിയെപിന്നെ മരിച്ചാൽശിക്ഷിച്ചീടും
ധൎമ്മരാജൻഭൂപതെ കേൾക്കശിക്ഷാധികാരം
ശിക്ഷിതാവത്രെദുഃഖം കളഞ്ഞുപ്രജകൾക്ക
രക്ഷിതാവാകുന്നതും തദ്വിമുഖന്മാരായാൽ
നരകമുണ്ടായ്വരു മെന്നിവനിരൂപിച്ചു
പാരിലുപാലിച്ചീടും നിന്നോടുചൊല്ലിഞങ്ങൾ
ആചാരംവിചാരമില്ലെന്നാകിൽ മറഞ്ഞുപോം
നീചന്മാരായുള്ളവൎക്കില്ലല്ലൊ നിരൂപണം
പൌരന്മാരേവം ചൊല്ലിയാത്രയുമാക്കിയവർ

പാരാതെപ്പോയശേഷം ഭൂപതിപ്രവരനാം
കിങ്കരന്മാരെയയച്ചീടിനാൻ ഭൂദേവനാം
വഞ്ചനെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവിൻവല്ലവണ്ണം
ഇവണ്ണംപറഞ്ഞയച്ചനേരം ഭൃത്യന്മാരും
ആരവാളുംമാധുൎയ്യ പറഞ്ഞുവരുത്തിനാൻ
തന്നുടെമുന്നിൽവന്നു നിന്നൊരുഭൃത്യൻതന്നെ
മന്നവൻകണ്ടുകോപിച്ചനേരമുരചെയ്താൻ
നിൎല്ലജ്ജംപഞ്ചമഹാപാതകം ചെയ്യുന്നോരെ
കൊല്ലണമല്ലൊ വല്ലജാതിയുമെല്ലാവരും
നിൎമ്മൎയ്യാദംചെയ്തതി കന്മഷമുണ്ടെങ്കിലും
ബ്രഹ്മയോനിയിൽ ജനിച്ചുള്ളവൻവദ്ധ്യനല്ല
സൎവ്വലോകങ്ങളിലും വന്ദ്യനാണവൻതന-
മൂൎദ്ധിഗീൎവ്വാണജന്മം നിൎവ്വാണസിദ്ധിയോഗ്യം
ദുൎന്നീതനായതിഗൎവ്വിതനായ ഭവാൻ
സൎവ്വധാമമമഭൂവിൽ വാഴ്‌വാൻയോഗ്യനല്ല
ചണ്ഡാലസംയോഗാദി ദോഷമുണ്ടാകയാൽമ-
ന്മണ്ഡലമുപേക്ഷിച്ചു പോകേണമല്ലെന്നാകിൽ
ദണ്ഡവുമുണ്ടാസ്സത്യം ദണ്ഡ്യനാകയാലഹം
ദണ്ഡ്യനാമല്ലയായ്കിൽ ദണ്ഡപാണിയാലെടൊ
ഇത്തരംയുക്തവാക്യം പൃത്ഥ്വീശൻചൊന്നനേരം
ദുസ്സഹമുഖത്തോടു മുത്തരംപറയാതെ
സത്വരംനടകൊണ്ടാൻ ചത്വരവീഥിയൂടെ
ചിത്തരാഗംതേടീട്ടും മുഗ്ദ്ധരാമാളിയപ്പോൾ
ഉത്തരംഗാധിസമുദ്രത്തിൽ വീണീടിനാർ
വിസ്തരിച്ചറിയിപ്പാൻ വേലയുണ്ടവരുടെ
ചിത്തജന്മാളിരതാപം വിധാനാമനന്തരം

ഇത്തിരിജനമൊട്ടു പിന്നാലെക്കൂടെപ്പോയവർ
വിപ്രയോഗേനമുന്നം ദുഃഖിച്ചു നാരീജനം
വിപ്രയോഗേനതന്നെ ദുഖിച്ചാരതിശയം
വിപ്രലാഭാഭാവത്താലല്പഭാഷിണിവർഗ്ഗം
വിപ്രലാപംപൂണ്ടിതു വിപ്രിയംവരികയാൽ
ചിത്രഗുപ്തനേയുമചിത്തജനേയുംശത
പത്രസംഭവനേയും ശത്രുമിത്രാദിയേയും
ഉത്തമോത്തമനായ പൃഥ്വീപാലകനേയും
ചിത്തരോഷേണ മൂഢരെത്രയുംശപിക്കയും.
അക്കഥയിരിക്കട്ടെ ദുഖിച്ചു വിപ്രാധമൻ
പുക്കിതുകീരാഹ്വയമണ്ഡലം മനോഹരം
പ്രാണത്രാണാർത്ഥമഥ പൂർണ്ണരാജ്യത്തിൽവാഴ്കെ
ക്ഷോണീദേവനംതത്ര കാണായിതുള്ളദേശം
സുഖദാനംചെയ്തീടും മന്ദമാരുതനോടും
ശുകകോകിലകേകി മധുപനാദത്തോടും
അഖിലജനാനന്ദപ്രദമാമുദ്യാനവും
മകരന്ദവുംതൂകി മണമാർന്നലരിനം
ചെമ്പകസൽകുസുമശോഭിതപാദങ്ങളും
സകലമൃഗകുലവിഹഗലീലകളും
നിഖിലശോകംകളഞ്ഞവിടം കണ്ടുകണ്ട-
ങ്ങകമേസന്തോഷംപൂണ്ടങ്ങുചെന്നനേരം
കുമുദകുവലയകമലകൽഹാരവും
വിമലസലിലവും നിറഞ്ഞതടാകവും
അമലപ്രവരനീലോൽപ്പലങ്ങളെക്കൊണ്ടു
രമണീയാകാരേണ [illegible]സോപാനവും
അത്ഭുതംകണ്ടനേരമുൾപ്പൂവിലുണ്ടാകയാ-

ഖിപ്പൊഴകളിരങ്ങനെമെന്നവനൊരുമ്പെട്ടാൻ
അപ്പൊഴുതവിടെക്ക വന്നിതുകളിപ്പാനായ്
വിഭ്രമംകലൎന്നോരു ചണ്ഡാലതരുണിയും
സുഭ്രുവാമവൾതത്ര വിപ്രനെകണ്ടനേരം
അഭ്രത്തെകണ്ടഖേകോടപ്പേടതന്നെപ്പോലെ
ഉൽഫുല്ലപത്മംകണ്ട ഷൾപ്പദപ്പേടപോലെ
അഭ്രവാഹനതനയ ഭ്രാതാവിനെക്കണ്ട
കൎബ്ബുരതരുണിയാം ഹിഡുംബിതന്നെപ്പോലെ
അഭ്രശ്യാമളരൂപനായ രാമനെകണ്ട
ദൎപ്പകാതുരയായ ശൂൎപ്പണഖയെപ്പോലെ
ഉൾപ്രീതികലൎന്നതിന്നറ്റമില്ലെന്നുചൊല്ലാം
ഉൾഫുല്ലാക്ഷിയുമാനന്ദേന തന്നെത്താൻമറ-
ന്നല്പനേരംനിന്നിതു സാലഭഞ്ജികപോലെ
പുഷ്പബാണാനസമനായ വിപ്രനെകണ്ണാൽ
പുഷ്പബാണാൎത്ത്യാപാൎത്താൾ തന്നപാംഗംവഴിക്കെ
ഇത്രയുംസുന്ദരനായെങ്ങുമെ നിന്നെപ്പോലെ
പൃഥ്വിയിൽകണ്ടീലഞാൻ മറെറാരുപുരുഷനെ
ലാവണ്യമുണ്ടപാര മെന്നതൊന്നല്ലപിന്നെ
നൈപുണ്യമുണ്ടുകാമ ക്രീഡകൾക്കെന്നുംകാണ്മു
ആരുണാപാംഗസംഗാമൃതസേചനാലസാ-
ധാരണനാരുണനെന്നിന്ന ഞാൻകല്പിക്കുന്നേൻ
താരുണ്യംകലൎന്നോരു രൂപമോമനോഹരം
കാരുണ്യമെന്നെക്കുറിച്ചുണ്ടാകവേണംമേന്മേൽ
സൌവൎണ്ണ്യകുലജാതനെന്നതു കൊണ്ടെന്നോടു
വൈവശ്യമാവുണ്ടാ വാനവകാശമില്ല
കല്യാണരൂപശീലന്മാരായ കാമുകന്മാ-

രില്ലമററവനിയിലീവണ്ണമൊരുവനും
അല്ലലുണ്ടുള്ളിലെനിക്കല്ലിതാർബാണനേററു
വല്ലഭനായീടേണമേതുമെ വൈകാതെ നീ
ചൊല്ലിയതെന്തൊന്നതെ ചെയ്‌വൂ ഞാൻസത്യമിനി
ചൊല്ലിയവണ്ണമിരുന്നീടുക സുഖംഭോൻ
ഇല്ലൊരുതാപംനമുക്കൊന്നു കൊണ്ടുമെ മമ
നല്ലഭോഗാൎത്ഥം സമൎത്ഥം മമ ഭവനമൊ
മററൊരുനാരിതന്നിൽ ചിത്തകാമ്പഴിയാതെ
മുററുമെന്നൊടുകൂടി നിത്യവും രമിച്ചാലും
മററൊരുപുരുഷനെ ഞാനിനിതൊടുന്നതി-
ല്ലററമില്ലാതരാഗം പൂണ്ടുനാംരമിക്കണം
പ്പുഷ്ടാനുരാഗത്തൊടു മൊട്ടെടംലജ്ജയോടു-
മൊട്ടൊട്ടുകൊങ്കതട്ടു കാട്ടിനിന്നവൾചൊന്നാൾ
നഷ്ടധൈൎയ്യവുംപൂണ്ടു വിപ്രനപ്പൊളുനേരം
കഷ്ടകാലത്തുള്ളലാലിതര മാലോചിച്ചാൻ
വട്ടൊത്തമുലമാരെ കണ്ടിട്ടില്ലവംമുന്നം
ഇഷ്ടമോടനുസരിച്ചീടുവാൻ വൈദഗ്ദ്ധ്യവും
മട്ടലർബാണസമരത്തിങ്കൽ ചാതുൎയ്യവും
ഒട്ടുംപോരായ്കയില്ല ദൃഷ്ടികണ്ടറിഞ്ഞീടാം
ദൃഷ്ടയല്ലിവൾ കണ്ടുകിട്ടിയതനുഗ്രഹം
എന്നുകല്പിച്ചുചെന്നു തടവിതടമുല
നന്നയൊരാശ്ലേഷവുംചെയ്തധരപാനംചെയ്താൻ
പിന്നെയങ്ങവളുമായവരേകാന്തെപ്പു-
ക്കന്യോന്യരാഗഭാരാലൊന്നിച്ചുമരുവിനാൻ
തൽക്ഷണമിരുവരും പക്കണംപുക്കുവാണാർ
ഭക്ഷണത്തിന്നു മൃഗപക്ഷികൾ മാംസങ്ങളും

അങ്ങിനെവാഴുംകാല മൊരുനാളവരും ചൊന്നാ-
ളിങ്ങിനെ ചെയ്യേണം നാമുള്ളനാളെല്ലാനാളും
മറെറാരുപുരുഷനെ ഞാനിന്നിതൊട്ടുന്നീല
മറെറാരുത്തിയിലഴിയായ്കനിൻ മനക്കാമ്പും
ഒരുത്തൻമരിച്ചപ്പോള മിങ്ങിനെവസിക്കേണം
പെരുത്തൊരനുരാഗം കൊണ്ടിരുപറഞ്ഞു ഞാൻ
സത്യവും ചെയ്തീടേണ മെന്നവരും ചൊന്നനേരം
ചിത്തസന്തോഷത്തോടു സത്യവും ചെയ്താൻ ദ്വിജൻ
ഭക്ഷിപ്പാൻ ജലചര ജന്തുക്കളും മൃഗങ്ങളും
പക്ഷികളിവകളെ ചതിച്ചുകൊന്നുകൊന്നും
ഋഷഭങ്ങളെക്കൊന്നും പശുവൃന്ദത്തെക്കൊന്നും
ഋഷികൾതമ്മെക്കൊന്നും ഭൂദേവന്മാരെക്കൊന്നും
അരണ്യാന്തരാലും പെരുവഴിയിൽ ചെന്നുപാന്ഥ-
ങ്ങിരുന്നപാന്ഥന്മാരാം ബ്രാഹ്മണന്മാരെയെല്ലാം
കൊന്നവർകയ്യിലുള്ളോരർത്ഥവു മെടുത്തുടൻ
പിന്നെയങ്ങവരുടൽ മുറിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു
നന്നായികറിയാക്കി കാട്ടാളനാരിയോടു-
മൊന്നിച്ചുമദ്യപാനം ചെയ്തോരോപാട്ടുംപാടി
സുഖിച്ചുദിനമനു വസിച്ചീടിനകാല-
മകൃത്യകാരിയായോരവനു പുത്രന്മാരായ്
അഞ്ചുപേരുണ്ടായ്വന്നിതവനിതന്നിൽവന്നു
പഞ്ചപാതകമഞ്ചുതനു പൂണ്ടുപോലെ
പുത്രികളായും പുനരിരുവരുണ്ടായ്വന്നാ-
രെത്രയുംകൌതുഹലം കൈക്കൊണ്ടോരതിനാലെ
ചെന്നിരുസംവത്സര മങ്ങിനെയേഴുപതു-
മങ്ങുപോയ്ക്കാലപുരം പുക്കിതു ചണ്ഡാലിയും

പുത്രികളിരുവൎക്കും യൌവനം തികഞ്ഞപ്പോൾ
മത്തനാം മഹാപാപി പാതകപൂൎത്തിക്കായി
അവരെ പരിഗ്രഹിച്ചാനന്ദമാൎന്നു ദുഷ്ടൻ
നവമാം രതിക്രീഡാസൌഖ്യത്തെ സംപ്രാപിച്ചാൻ
അംഗജക്രീഡയിങ്കലൌൽസുക്യമാൎന്നിരിക്കെ
തങ്ങടെ നാൾപോക്കുവാനൎത്ഥമില്ലാതാകയാൽ
മിത്രങ്ങളെ ച്ചതിച്ചുമമിത്രങ്ങളെ കൊന്നു-
മൎത്ഥമാൎജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു ദിവസം നയിച്ചിതു
കട്ടും കൊന്നിട്ടും ധനം നേടുവാൻ സൌകൎയ്യാൎത്ഥം
കാട്ടിലുൾപ്പുക്കാനവൻ കാമിനിദ്വയത്തോടും
പൂജിതന്മാരാമെട്ടും ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാൎക്കു
രാജാവു ധനരത്നസഞ്ചയം ദാനം ചെയ്താൻ
ഭാജനം നിറച്ചെടുത്താരുപോയീടുന്നേരം
വ്യാജേന പാൎത്തുകൊന്നു പറിച്ചുകൊള്ളാമല്ലോ
അങ്ങിനെ വനഭൂമൌ മറഞ്ഞുവാഴുംകാലം
മംഗലാത്മാക്കളാം മഹീസുരന്മാരൎത്ഥത്തോടും
മന്നവസൽക്കാരമേറ്റുള്ളവർപോകുന്നേരം
കൊന്നപഹാരം ചെയ്താൻ പാപിക്കെന്തുതാനുള്ളു
കാട്ടാളസ്ത്രീകളാകും പുത്രികളോടു ചേൎന്നു
വാട്ടമെന്നിയേ സുഖിച്ചിരുന്നീടുന്ന കാലം
ചോരന്മാർ ഭൂദേവരെ കൊന്നൎത്ഥം പറിച്ചതു
ശൂരനാം നരപതിയറിഞ്ഞതതുകാലം
ആതതായികളെയന്വേഷണം ചെയ്തുകൊൾവാൻ
ദൂതന്മാരേയും നൃപതീശ്വരനയച്ചപ്പോൾ
ഭീതിപൂണ്ടിവിടെയുമിരുന്നുകൂടായെന്നു
ഭൂദേവാധമനായ ചണ്ഡാലൻ പുറപ്പെട്ടാൻ

ഉററ ബന്ധുക്കളെയുമൊക്കവെയുപേക്ഷിച്ചു
മുററും തനൂക്കളാകും ഭാര്യമാരോടുംകൂടി
ചെന്നഥ വണിക്ക്പഥപത്തനസവിധേ വാ-
ഴുന്നൊരു മഹാചണ്ഡാലാലയംപുക്കാനവൻ.
അന്നു ചണ്ഡാലാംഗനയാമേക പെററുണ്ടായി
നന്ദനന്മാരായവരിരുവർ തനയന്മാർ
തത്രൈവ വണിക്പഥപത്തനോപാന്തെ ചണ്ഡാ-
ലസ്ത്രീയാസഹമദ്യമത്തനായനുദിനം
പക്ഷിണെ പല്ലടിജമൃഗമാംസങ്ങളെല്ലാം
ഭക്ഷണംചെയ്തു കാണിനേരവും പിരിയാതെ
ഭമർത്ത്യമുള്ളവരിൽ മുമ്പുള്ള ഭ്രഷ്ടാധമൻ
സൌഖ്യമാണെന്നൊരുനാളിൽ മദ്യപാനവുംചെയ്തു
മടിയിലെടുത്തുവെച്ചുകയെ കരംകൊണ്ടു
തടവിത്തടമുല തഴുകി മണിച്ചുണ്ടൊ-
ട്ടിടയിൽ കൂടെക്കൂടെ നുകർന്നു മദ്ധ്യമണി-
ത്തുടയും ജഘനവും രസം തലോടിയും
പാടിയും മാറപ്പടക്കൂടിയും മിഴിമുന-
വാടിയും നീവിമൂലം തേടിയും മാരചാപം
കോടിയും ചില്ലികൊണ്ടു കോടിയും കൊണ്ടാടിയും
ചൂടിയും കുസുമങ്ങളിങ്ങനെ വാഴുന്നേരം
പുഷ്പങ്ങൾ പോരാഞ്ഞവളപ്പോഴുരചെയ്താ-
ളിപ്പൊഴെഴ മണമെഴും പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നെൻ
കുന്തളഭാരത്തിങ്കൽ കുത്തിയേ കെട്ടീടാവൂ
ചന്തമില്ലല്ലെന്നാകിലെന്നതു കേട്ടനേരം
വേഗേന വണിക്പഥപത്തനദേശമെല്ലാ-
മാകവെ തിരയുമ്പോൾ കാണായിതൊരേടത്തിൽ

നാഗഭൂഷണൻ വസിച്ചീടിന നാഗേശ്വര-
മാകിയ ശിവക്ഷേത്രം പവിത്രമതിചിത്രം
തത്രൈവ ശിവരാത്രിക്കുത്സവകോലാഹല-
മെത്രയും മനോഹരം ഭക്തരാൽ പരിപൂർണ്ണം
ദുന്ദുഭി പെരുമ്പറമദ്ദളം തിമിലഘ-
മന്ദ്രനാദംചേർന്നീടും മുരജപടഹവും
കൊമ്പുകാഹളം കുഴൽചിഹ്നവും വീണകളും
ഇടക്ക താളക്കൂട്ടം ഇടികയ്യലകകൾ
ഉടുക്കചന്ദ്രവലയം ജയമംഗലവും
തപ്പുനകയ്യൂന്നത്തിൽ മുരപൂഝല്ലരിയും
തപ്പാതെ താളസ്ഥിതിമേളങ്ങൾ കലാശവും
ഉല്ലലാസികൾ പാട്ടമാട്ടവും ദീപങ്ങളും
ശില്പവിദ്യാദിപ്രയോഗങ്ങളും ഘോഷങ്ങളും
ഭക്തന്മാരുടെ നാമകീർത്തനസ്തുതികളും
യുക്തന്മാരുടെ യോഗനിഷ്ഠയും വിശിഷ്ടരാം
മുക്തന്മാരുടെ പുരാണേതിഹാസാദികളും
സിദ്ധന്മാരോതീടിന വേദത്തിൻ ധ്വനികളും
നമസ്കാരവും പ്രദക്ഷിണവും പൂജകളും
ക്രമത്താൽ ശ്രീരുദ്രമുച്ചരിക്കും ദ്വിജന്മാരും
പുരവാസികൾ പുത്രകളത്രാദികളുമായ്
പുരവൈരിയെ സ്തുതിച്ചുറക്കമൊഴിവായി
അംബരവിലേപനഭൂഷണാദികളാമാ-
ഡംബരത്തോടുതെരുതെരെവന്നു പൂക്ക
രുദ്രാക്ഷയോഗപട്ടഭസിതാദികളും
രുദ്രസന്നോദകർഭൂഷണധരന്മാരായ്
"അദ്രിജാപതേ! ഹര! ശങ്കര! മഹാദേവ!

രുദ്ര! ഭൂതേശ! മൃഡ! ധൂർജ്ജടേ! പശുപതേ!
അദ്രിമന്ദിര! പരമേശ്വര! മഹേശ്വര!
ചിദ്രസാംബുധേ! ശംഭോ! ദക്ഷാരേ! മദനാരേ!
അദ്രിനായക! ശരാസനവൈകുണ്ഠപ്രിയ!
മൃത്യുശാസന! കൃത്തിവസന! പുരഹര!
ഭക്തവത്സല! കരുണാംബുധേ! ജഗൽപതേ!
ഭുക്തിമുക്തികൾനല്കും ചന്ദ്രശേഖര! ശിവ!
ശക്തിയുക്താവ്യക്തമൂർത്തേ! മഹത്തത്വാധാരാ!
വ്യക്തസത്വാദിഗുണ! ത്രീത്രയ! ത്ര്യക്ഷ! സ്ഥാണോ!
വിശ്വസംഭവസ്ഥിതി സംഹാരാദികൾചെയ്യും
വിശ്വനായക! ഗംഗാധര! കാലാരേ! ശംഭോ!
ഭൂതനായക! ഭൂതിഭൂഷണ! ഭൂതിപ്രദ!
ഭൂതകാരണ! പഞ്ചഭൂതാർക്കേന്ദ്വാത്മാത്മക!
ഭൂദേവപ്രിയ! ഭുവനാധാര! ദിഗംബര!
ദേവദേവേശ! വാമദേവ! ശ്രീമഹാദേവ!
സേവകജനപരിതാപനാശനകര!
പാപങ്ങൾനീക്കി പരിപാലിച്ചുകാരുണ്യത്താൽ
ശ്രീപാദത്തൊട്ടുചേർത്തു കൊള്ളണംഭഗവാനെ!"
ഉച്ചത്തിലേവംരാജനാമിത്തരംചൊല്ലിസ്തുതി-
ച്ചർച്ചിച്ചുസമസ്തകർമ്മാർപ്പണം ചെയ്യുന്നതും
കണ്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു കൊണ്ടൊട്ടിനിന്നുനീല-
കണ്ഠലിംഗമുള്ളരെ നിന്നവൻവണങ്ങിനാൻ
നിദ്രാഹാരങ്ങൾമറന്നങ്ങിനെ നിന്നനേരം
മിത്രനുദിച്ചിതു; സത്വരംവിപ്രാധമൻ
പിന്നെപ്പുഷ്പവുംകൊണ്ടു ചെന്നുതൻപുത്രിയോടും
ഒന്നിച്ചുരമിച്ചു വാണീടിനാൻ ചിരകാലം

ഇത്തരമകൃത്യങ്ങളററമില്ലാതെചെയ്തു
മൃത്യുവുംപ്രാപിച്ചപ്പോൾ കാലകിങ്കരന്മാരും
ദണ്ഡമുൽഗരശൃംഖല പാശങ്ങളോടുംകൂടി
ദണ്ഡ്യനാമിവനെന്നാം ദണ്ഡിപ്പിക്കേണമേററം
എന്നുറച്ചാൎത്തുവിളിച്ചുത്താരതുനേരം
പന്നഗാഭരണനീശാനനീശ്വരൻപരൻ
ചന്ദ്രശേഖരൻ പരമേശ്വരൻ മഹേശ്വരൻ
ചന്ദ്രികാരുചിതൊഴും തിരുമെയ്യുടയവൻ
വന്ദിച്ചുചുഴലവും നില്ക്കുന്നഭൃത്യന്മാരാം
നന്ദികേശ്വരനോടും പ്രമഥമുഖ്യരോടും
മന്ദഹാസവുംചെയ്തു സാദരമരുൾചെയ്താൻ
നിന്ദ്യനെന്നിരിക്കിലും സുകുമാരൻ, നമ്മുടെ
മന്ദിരെ മമരാത്രി സേവിച്ചാനുറങ്ങാതെ
ലോകവൃത്താന്തമതു മൊന്നറിയാതവണ്ണം
വ്യാകുലമോടുനില്പു തെന്നിപ്പോൾ നിങ്ങളെല്ലാം
സ്വാമിതന്നരുളപ്പാടിങ്ങനെ കേട്ടനേരം
കാമാരിഭൃത്യന്മാരും വേഗേനനടകൊണ്ടാർ
വിശിഖശരാസന മുൽഗരദണ്ഡശൃംഖല
നിശിതകഠാരാദി സമസ്തായുധങ്ങളും
എടുത്തുപിടിച്ചാൎത്തു കളിച്ചുവിളിച്ചുവാ-
രടുത്തുയമഭടന്മാരോടു മടിയാതെ
ഭസിതത്രിപുണ്ഡ്രചൎമ്മാംബരജടാഭാര
പ്രസിതകളേബര പരിശോഭിതന്മാരായ്
പരശുശരാസന വിശിഖശൂലാദികൾ
കരപങ്കജങ്ങളിൽ ധരിച്ചുകോപത്തോടെ
അടുത്തുയമഭടന്മാരോടു ചൊല്ലീടിനാർ

പിടിച്ചുകെട്ടീടുവാനെന്തിവൻ തന്നെനിങ്ങൾ
ആരെന്നുചൊൽവിൻനിത്യ സിദ്ധാന്തമെന്തുനിങ്ങ-
ളാരുടെനിയോഗത്താൽവന്നിതെന്നതുംചൊൽവിൻ
എന്നതുകേട്ടുയമകിങ്കരന്മാരുംചൊന്നാർ
നന്നിതുഞങ്ങളെയാരെന്നതു മറിഞ്ഞീലെ
മന്നിടംതന്നിലുള്ള ജന്തുക്കൾചെയ്യീടുന്ന
പുണ്യപാപങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു വഴിപോലെ
നന്നായിതത്തൽഫലമവരെ ഭുജിപ്പിച്ചീ-
ടുന്നൊരു ധർമ്മരാജൻതന്നുടെ ദൂതർഞങ്ങൾ
ആരുമെലംഘിപ്പതില്ലന്തകന്റെയാജ്ഞ
നേരോടെചൊല്ലീടുവിൻ നിങ്ങളാരെന്നിനി (ക്ഷ
എങ്കിലോകേൾപ്പിൻനിങ്ങൾ കാണായലോകങ്ങൾ
പങ്കജത്തിങ്കൽപിറന്നീടിന വിരിഞ്ചനും
പങ്കജനയനനാം കർത്താവാസുരവീരം
ശങ്കരൻചരാചര നായകൻ മഹേശ്വരൻ
തിങ്കൾചൂടിനപരമീശ്വരൻ മഹാദേവൻ
പങ്കജബാണാവര ഹുങ്കാരംകെടുത്തവൻ
സങ്കടംച്ഛേത്തനാക്ക് തീക്ഷ്മീശ്വരന്റെ
കിങ്കരശ്രേഷ്ഠന്മാരാകുന്നതു ഞങ്ങളെല്ലാം
ശങ്കകൂടാതെഭക്തനായ മാർക്കണ്ഡേയന്റെ
സങ്കടംതീർപ്പാൻകാലൻ തനിക്കുംകാലനായോൻ
ഇത്തരംകാലകാല ഭൃത്യന്മാരാകവെ
സത്വരംചൊന്നാരേവം യമകിങ്കരന്മാരും
നിങ്ങളീശ്വരന്റെ ദൂതന്മാരെന്നാകിലെ-
ന്തിങ്ങിനെകാട്ടുന്നതു യോഗ്യമല്ലതുമോർത്താൽ
സന്തതംഭഗവാനെ മനസിഭക്തിയോടെ

ചിന്തിക്കുന്നവർകളെ രക്ഷിക്കുന്നതുർഭാഗ്യം
ബോധമെന്നതിപാപിയാകിയ ചണ്ഡാലന്ത-
ന്നന്തികെ വന്നു പരിപാലിപ്പാനെന്നു ചൊൽവിൻ
ചൊല്ലീടാമതു നിങ്ങളറിയുന്നീലെ കേൾപ്പിൻ
നല്ല പുണ്യാത്മാവിവൻ ഭഗവൽഭക്തോത്തമൻ
ഇല്ലൊരുവരുമിവനൊപ്പോലെ പുണ്യം ചെയ്തോർ
കല്യാണാചലവരകാർമ്മുകപ്രിയനിവൻ
കല്യാണപ്രദം പ്രദോഷോപവാസവ്രതത്താൽ
തുല്യമില്ലാതപുണ്യമാർജ്ജിച്ചു മഹാഭക്തൻ
അന്തകാന്തകഭക്തന്മാരിതു ചൊന്നനേരം
അന്തകഭടന്മാരും കോപത്തോടുരചെയ്താർ
മട്ടലർബാണവൈരിക്കിഷ്ടനെന്നിരിക്കിലും
കഷ്ടയാതനകളിലാക്കി ദണ്ഡിപ്പിക്കണം
കണ്ഠസീമനിപാശംകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു ദേഹം
കൊണ്ടുപോകണമടിച്ചിഴച്ചിച്ചണ്ഡാലനെ
മണലും കനലാറും കുഴിയും കല്ലും മുള്ളും
മുനക്കൂർത്തുള്ള സൂചി തറച്ചു വഴികളും
പാരമുമില്ല വൃക്ഷച്ഛായയുമില്ലാതുള്ള
രൗരവകാട്ടിലൊരു തുള്ളി വെള്ളവും കിട്ടാ.
നിർജ്ജനമാർഗ്ഗവീടും ദുർഗ്ഗമമാർഗ്ഗങ്ങളൂടെ
തച്ചിഴച്ചിന്നു ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയീടും ദേഹം
ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ ഭുജിക്കണം
കൈതവമതിന്നില്ലെന്നല്ലോ കർമ്മസിദ്ധാന്തം
സംശയമില്ലതില്ലെന്നാകിലെന്തിനു ചൊല്ലി
വംശധർമ്മാദികളും പ്രായശ്ചിത്താദികളും
സ്വധർമ്മം മോക്ഷകരം ഭയദം പരധർമ്മം

വിധൎമ്മ/ധൎമ്മാദികളും നൽക്രമേ നരകങ്ങളും
നിങ്ങളെന്തറിയാതെ കാട്ടുന്നതെന്നും ചൊല്ലി
തിങ്ങിന കോപത്തോടും പൊങ്ങിന നാദത്തോടും
കറുത്ത നിറത്തോടും ഉറിച്ചു മിഴിയോടും
പെരുത്ത ദംഷ്ട്രത്തോടും എറിച്ചു ജ്വരനോടും
ദാരുണരോഷത്തോടും ധൂസരകേശത്തോടും
ആരുണ്യനിറംപൂണ്ട ഭാസുരശ്മശ്രുവോടും
ചാരത്തു ചെന്നു കഴുത്തിൽ കയറിട്ടുകെട്ടു-
ന്നേരത്തു ചെന്നു ശിവദൂതന്മാർ വെട്ടിയറു-
ത്താട്ടിനാരുടനരം കൂട്ടമിട്ടെല്ലാരവർ
വാട്ടമെന്നിയേ കൂടെ ശങ്കരകിങ്കരരും
ഉടഞ്ഞ ശരങ്ങളെക്കൊണ്ടൊരു മഹാവർഷം
അടങ്ങി പരിതാപം ഭൂമിദേവാധമനും
മുടങ്ങിവന്നകാൎയ്യമന്തകദൂതന്മാരും
നടുങ്ങി ലോകങ്ങളുമെന്നു ഹാ! യുദ്ധത്തിനാൽ
ദൂതരിൽ ചിലരോടിച്ചെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടോർ
പ്രേതനായകൻതന്നോടുണ്ടായ വൃത്താന്തങ്ങളും
ധൎമ്മരാജനും കോപിച്ചീശ്വരന്മാരുംകൂടെ
നിൎമ്മൎയ്യാദന്മാരായ്തീൎന്നീടിന കാലമെന്നോ
എന്തിതിനൊന്നുപായമാവതെന്നറിഞ്ഞീലെ-
ന്നന്തകനദംബരനോടു കോപിച്ചുചൊന്നാൻ
നമ്മുടെ ഭൃത്യപ്രവരന്മാരിൽ മുമ്പുള്ളവൻ
സമ്മതനായുള്ളവൻ നീയേതും വൈകീടാതെ
അറമില്ലാത്തപ്പടയോടുമിപ്പൊഴേ ചെന്നു
കററമററവും ചെയ്തു വിപ്രനെ പിടിച്ചിഴ-
ച്ചുററുപോകാതെ പാശമിട്ടിങ്ങുകൊണ്ടുപോരി-

ക്കററവരായിട്ടതിന്നുപരോധിപ്പാനിപ്പോൾ
മററൊരു ശത്രുവാവന്നതെങ്കിലവർകൾക്കും
ഞററം വന്നിരിക്കുന്നു കൊന്നാലുമവരെയും
പറവതല്ലൊരിവ ഭൂതന്മാർകാട്ടിയതും
ചുററുമാരിലും നമുക്കില്ല നേരൊഴിഞ്ഞതും
ഇത്ഥമന്തകനുഗ്രാംബരനെപ്പടയോടും
ക്രുദ്ധനായുറഞ്ഞയച്ചപ്പൊഴെപ്പായാനവൻ
ഭൂതവീരന്മാർ ഭരിതൻജ്വരവ്യാധികളും
സത്വരംകംഭദ്വിജപക്ഷന്നം പുക്കീടിനാർ
ശങ്കരഭൂതന്മാരുമന്തകഭൂതന്മാരും
സംഗരമുണ്ടായതു ചൊല്ലുവാനരുതേതും
ഭൃംഗീരിടിപ്രമുഖപ്രമഥപ്രവരന്മാർ
ഹുംകാരനാദപ്രധനം പ്രേതാധിപപ്രിയ-
കിങ്കരപ്രഥമന്മാരായൊരു ഡംബരനോടു
ചെങ്കനൽതൂകും മിഴിയോടുപാഞ്ഞെതിർത്തപ്പോൾ
മൃത്യുനാശാഭൂതന്മാരുടെ ശസ്ത്രങ്ങളാൽ
മൃത്യുഭൂതന്മാർ ശതം മൃത്യുതൻവശരായാർ
മാററാനില്ലാരും നമുക്കെന്നുപാഞ്ഞെടുത്തിതു
നൂററെട്ടുമഹാവ്യാധി വീരന്മാരൊരുമിച്ചു
കാററുപഞ്ഞിമേപോലെ ധൂളിച്ചാരവർകളും
ഏററിതുപിന്നെയും ചെന്നന്തകമഹാസൈന്യം
ആർത്തട്ടതിളുംകോപം തീർത്തുശങ്കരസൈന്യം
കുത്തുമുത്തുമ്മ ശസ്ത്രാദികൊണ്ടുകീടിനാർ
മാർത്താണ്ഡാത്മജസൈന്യം മിക്കതുമൊടിച്ചപ്പോൾ
ആർത്തുകൈകൊണ്ടു കാലമൃത്യുവീരനും ചൊന്നാൻ
കാലമൃത്യുവും കാലകാലകിങ്കരന്മാരും

ശൂലമുൽഗരഖഡ്ഗ പരശ്വംഗദാഭിണ്ഡി-
പാലപട്ടസഖണ്ഡ മുസലപരിഘങ്ങൾ
തോലാതവണ്ണമയച്ചീടിനാർ പരസ്പരം
അസ്ത്രശസ്ത്രങ്ങളെല്ലാമത്യർത്ഥം പ്രയോഗിച്ചാർ
ചിത്രമായിതുയുദ്ധമെത്രയുമതുനേരം
ഭിന്നഗാത്രനമായിച്ചമഞ്ഞു കാലമൃത്യു
സന്നദർപ്പനമായി തന്നുള്ളിൽനിരൂപിച്ചാൻ
ഞാനിനിമരിയാതെ പൊയ്ക്കൊൾകനല്ലു പാർത്താൽ
ദീനതയെല്ലാംവൈവസ്വതനോടുണർത്തിപ്പാൻ
എന്നുകല്പിച്ചുപടവാങ്ങിച്ചു കാലമൃത്യു
ചെന്നപജയം ധർമ്മരാജനോടറിയിച്ചാൻ
പ്രമഥപ്രവരന്മാം പ്രധയിൽജയിച്ചുവി-
ശ്രമമാർന്നവനേയും വ്യോമയാനത്തിലേററി
സ്വാമിയാംജഗദീശ നീശ്വരൻകാലകാലൻ
ശ്രീമഹാദേവൻസോമൻ സോമശേഖരൻപരൻ
പാദപങ്കജം തൊഴുതവസ്ഥയുണർത്തിച്ചാർ
ദേവോത്തമൻതാനും കണ്ടുകൈകൂപ്പീടിനാൻ
യോഗപീഠത്തിന്മേൽ ശാർദ്ദൂലചർമ്മവുംവിരി-
ച്ചാഗമക്കാതലാം വിശ്വേശ്വരൻപരമാത്മാ
ശോകനാശനൻ ഭക്തവത്സലൻപരിപൂർണ്ണൻ
ലോകനായകൻ കോടികോടിശീതാംശുപ്രഭൻ
താനിരുന്നരുളീടും കോപ്പുകണ്ടുവ്വീദേവ-
ന്നാനന്ദമകതാരിലേററവുമുണ്ടായ്വന്നു
ദക്ഷിണപാർശ്വത്തിങ്കൽ പത്മസംഭവനേയും
തൽക്ഷണേവാമപാർശ്വേ പത്മലോചനനേയും
ദേവദാനവയക്ഷ കിന്നരകിമ്പുരുഷ

താപസപുണ്യജന ഗന്ധൎവ്വവിദ്യാധര
ചാരണപിശാച ഭൂതപ്രേതഗുഹ്യകന്മാർ
ധാരണാദികളോടു കൂടിയസിദ്ധന്മാരും
സനകസനാതന സനന്ദകുമാരാദി
മുനിവൎയ്യന്മാർ ഗണനായകകുമാരന്മാർ
സുന്ദരാംഗികളാകു മപ്സരസ്ത്രീവൎഗ്ഗവും
നന്ദീശൻമഹാകാളൻ ചണ്ഡീശൻഭൃംഗീരിടി
തുംബുരുനാരദന്മാരാദിയായ്വിളങ്ങീടും
അംബരചാരികളാൽ സേവ്യനാംമഹാദേവൻ
അംബികാവരൻപരമേശ്വരൻ ദിഗംബരൻ
അംബരനദീധരൻ ചന്ദ്രശേഖരൻദേവൻ
തന്തിരുവടിയെക്കണ്ടാനന്ദവിവശനാ-
യന്തണൻകൂപ്പിവീണു നമസ്കാരവുംചെയ്താൻ
അന്തകാന്തകൻ ത്രിപുരാന്തകൻകാമാന്തകൻ
അന്തവുമാദിയുമില്ലാതവൻ പാപാന്തകൻ
അന്തികെനമസ്കാരം ചെയ്തഭൂദേവൻതന്നെ
സന്തോഷംപൂണ്ടുകനിഞ്ഞെടുത്തു നിവൎത്തിനാൻ
അന്തരാത്മനിയുള്ള സന്തോഷംപൊങ്ങുംവണ്ണം
തന്തിരുമാറിലണച്ചാശ്ലേഷം ചെയ്തീടിനാൻ
ഇന്ദ്രാസുരപരിപന്ഥിയാംദേവദേവൻ
ഇന്ദുവദനനാം പുത്രനെയെന്നപോലെ
പന്തൊക്കുംമുലയാളാം ഗൌരിയെപ്പുണൎന്നതും
തന്തിരുമേനിതന്നിലിത്രരോമാഞ്ചമില്ല
നല്ലൊരുവിമാനവും സുകുമാരന്നുകൊടു-
ത്തില്ലൊരുനാളുമധഃപ്പതനം നിനക്കതി-
നില്ലൊരുകില്ലെന്നു മരുളിച്ചെയ്തുഗൌരീ-

വല്ലഭൻ ഗംഗാധരൻ ഭക്തവത്സലൻ പരൻ.
സുകുമാരന്നീവിധം സാലോക്യം കൊടുത്തിതു
സുഖമെ പശുപതി ഭുവനപതി രുദ്രൻ
ശങ്കരഭക്തപരാജിതന്മാരായ കാല-
കിങ്കരന്മാരും കാലമൃത്യുവുമതുകാലം
ശങ്കിച്ചു നിന്നു ധർമ്മരാജനോടറിയിച്ചാർ
സങ്കടം ശിവഭക്തന്മാരാലുണ്ടായതെല്ലാം
ക്ലേശമെന്നിയെ ശ്രീഭവാധമഗളഗത-
പാശവും ഭേദിച്ചാശു ദിവ്യയാനവുമേറി
ഈശസന്നിധിയിലാക്കീടിനാർ തൊണ്ടർകളൊക്കെ
നാശവും വന്നു തവ ശാസനപാരാസ്യയാൽ
ഇത്തരമവർ ചൊന്നതൊക്കെയും കേട്ടു സമ-
വർത്തിയും ഭൂതന്മാരോടിത്തരം നിയോഗിച്ചാൻ
പൃഥ്വിയിലുള്ള ജന്തുവൃന്ദങ്ങളെ ദൃഢം
ചിത്രഗുപ്താദികളെ സത്വരം വരുത്തുവിൻ
പുണ്യപാപങ്ങൾ തിരിച്ചന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞുള്ള
വണ്ണമൊന്നിടയിട്ടു വീണ്ടുപോകാതെ നന്നായ്
എണ്ണമിട്ടവരിൽനിന്നിങ്ങുപേർ നാട്ടിലാക്കി
വണ്ണമൊട്ടൊപ്പിച്ചോരോ വാരോല ചെയ്തുകെട്ടി
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു പാപികൾക്കന്നേരം കേൾപ്പിക്കേണം
മേല്പുമേൽ ചൊന്നാലതു കേൾക്കയില്ലെന്നും വന്നു
ധികാരം ലേഖകന്മാർക്കെന്നിയേ മറ്റാർക്കുമി-
ല്ലാർക്കാമ്പിലാവുന്ന ഖേദങ്ങളും പൊളിയല്ല
ത്തരമുംനോക്കാതെ ചേർത്തു പൃരാവവും കൈകളാ
ണ്ടോരോരോ പ്രചാരത്താരും ചെരിച്ചുഴറ്റോള
മന്ദഹാസവുമറിയുന്നതില്ലാർതന്നാളും

നന്ദിച്ചിട്ടൊരുവാക്കുമില്ലവൎക്കൊരുവൎഗ്ഗം
നിന്ദയാം തൃണീകൃതമവരാൽത്രിഭുവനം
വന്ദനബഹുമാനാദികളുമില്ലാരേയും
ഡംഭഗാംഭീൎയ്യവൈദുഷ്യാദ്യുഷ്ണ്യഗുണഗൎവ്വാ-
ഹംഭാവമഹത്വസംഭാവനാപരന്മാരായ്
പത്രാഗ്രംകൊണ്ടുള്ളിദേവന്മാരെത്തൊട്ടുംകള-
ഞ്ഞെത്രയും വിനയഭാവത്തെയും നടിച്ചീടും
ഇങ്ങിനെയുള്ള ഖലലേഖകന്മാരാൽനാശം
മംഗലന്മാരാംനരേന്ദ്രന്മാൎക്ക വരുമല്ലോ
ഇത്തരം കൃതാന്തനാരോടെന്നു ചൊല്ലീടുന്നേരം
വിദ്രുതം തൊഴുതിതു ലേഖകന്മാരുമെല്ലാം
കേൾക്കിട്ടു സുകുമാരചരിത്രമെന്നനേരം
വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നവരവന്റെ പാപമെല്ലാം
അന്നേരം വൈവസ്വതൻ തന്നുള്ളിൽ നിരൂപിച്ചു-
നിന്നിതുവരുവതിനെന്തവകാശംപാൎത്താൽ
മന്മഥവൈരിക്കറിവില്ലെന്നോ വരായല്ലോ
നമ്മുടെ ഭൃത്യന്മാൎക്കസിദ്ധമല്ലായ്കയത്രെ
ആക്കിരിയാവുപാൎത്താൽ മഹത്താം മനോഗതം
പാൎക്കയല്ലൊക്കെയിപ്പോകാം നാമുടനിന്നുതന്നെ
ഈശ്വരൻമഹേശ്വരൻ പരമേശ്വരൻ ജഗ-
ദീശ്വരൻ ദേവേശ്വരൻ പ്രമഥേശ്വരൻ പരൻ
ശാശ്വതൻതന്നെക്കണ്ടു തൊഴുവാനെന്നു പാരേ-
തേശ്വരൻ പരിവാരത്തോടൊത്തു പുറപ്പെട്ടാൻ
കൎമ്മാകൎമ്മവും വികൎമ്മഭേദങ്ങളും
ധൎമ്മാധൎമ്മാദികളുമറിഞ്ഞു സദാകാലം
നിൎമ്മലന്മാരാമമാത്യന്മാരും ഭടന്മാരും

സന്മാൎഗ്ഗചാരികളാം ദണ്ഡനീതിജ്ഞന്മാരും (ധ-
ധൎമ്മാധൎമ്മജ്ഞാനൈശ്വൎയ്യവൈരാഗ്യാവൈ
ഗ്ര്യാന്വിഷൽ ജ്ഞാനാജ്ഞാനാദ്യഷ്ടമൂൎത്തികളോടും
നടന്നു ഭൂലോകവും ഭുവർലോകവുമഥ
കടന്നു കണ്ടാരോരോ ദിവ്യവസ്തുക്കളെല്ലാം
പൊങ്ങിയമതിൽമാടം ഗോപുരദ്ധ്വജങ്ങൾപൂ-
ണ്ടങ്ങിരുപത്തുമൂന്നു ജാതിദേശത്തിൽവാഴും
സ്വൎഗ്ഗലോകവും മഹർലോകവും ജനലോകം
വിഖ്യാതമായ തപോലോകവും സത്യലോകം
എന്നിവ കടന്നുപോയ് ചെന്നുവൈഷ്ണവലോകം
സ്വൎണ്ണരത്നമയം വൎണ്ണിപ്പാനരുതാൎക്കും
തണ്ടാരിൻമകളോടും കൊണ്ടൽവൎണ്ണൻവാഴും വൈ-
കുണ്ഠമാനന്ദപ്രദംകണ്ടു കൈവണങ്ങിനാൻ
കണ്ഠോവവുംകളഞ്ഞതിങ്കൽതീൎന്നുള്ള നീല-
കണ്ഠൻവാണീടും ശിവലോകമതിന്മീതെ
വാടീലാതൊരു നിലയം മുപ്പതിനായിരം
കോടിയോജനവഴി വിസ്തരത്തോടുകൂടി
ശോകഭീത്യാദികളില്ലാതൊരു മഹാദേവ-
ലോകമാനന്ദപ്രദമെത്രയും തേജോമയം.
സ്വൎഗ്ഗരത്നരശ്മികിരണങ്ങളാൽ നോക്കിക്കൂടാ
കണ്ണിനുകണ്ടവൎക്കാറും കൌതുകമേറുമല്ലോ
വൎണ്ണവൈചിത്ര്യചിത്രശോഭിതം പുണ്യജന-
മെണ്ണമില്ലാതോളവുമുണ്ടെന്നേ പറയാവൂ
വിസ്തൃതവിമാനയാനാസനശയനങ്ങൾ
ചിത്രവാഹനങ്ങളായുണ്ടല്ലോ ബഹുവിധം
കോടിമാൎത്താണ്ഡശോഭതേടിന രത്നങ്ങളാൽ

പാടനമായ മണിക്കാഞ്ചനസഭാതലം
ശൈത്യസൌരഭ്യമാന്ദ്യാദ്യാഖിലഗുണം പൂണ്ട
വാതത്തിനാൽകൊണ്ടമനോമോഹനമന്ദപമം
വാദ്യഘോഷവുമഖിലേശപാദാബ്ജമഹി-
വാദ്യം ചെയ്തീടും കേതുസ്തുതിഘോഷവുമോരോ
സൂതമാഗതവന്ദിസ്തുതിപാഠകജന
ഗീതവും കുശീലവ രചിതഗാനങ്ങളും
വട്ടമൊത്തീടും വെൺകൊററക്കുടകളുമാല-
വട്ടങ്ങൾ വെൺചാമരജാലവും തഴകളും
സ്ഫടികമണിമയഗോപുരദ്വാരംതോറും
കൊടികൾ നാട്ടിനുക്കം കൊടിക്കൂറകളോടും
സുഷുമങ്ങളും വിധാനങ്ങളും തിരകളും
വിഷമമഷ്ടങ്ങളുപം കലരും ദ്വാസ്ഥന്മാരും
കണ്ടുകണ്ടകതാരിലുണ്ടായൊരാനന്ദമുൾ-
ക്കൊണ്ടു മാർത്താണ്ഡാത്മജൻ പൂർവഗോപുരദ്വാരെ
ചെന്നു ചേർന്നുടനേതം നന്ദീശൻതന്നെ കണ്ടു
ധന്യനാം ധർമ്മാത്മജൻ ബഹുമാനിച്ചാനേറ്റം
ചന്ദ്രശേഖരപാദസേവകന്മാരിൽശ്രേഷ്ഠൻ
ചന്ദ്രശേഖരൻ ഭസിതാമലകളേബരൻ
കപിലജടാഭാരപരിശോഭിതൻ ദേവൻ
വിപുലവിലോചനത്രിതയവിരാജിതൻ
ഭുജഗവിഭൂഷണൻ കനകരവതുള്യല-
ഭുജഭീഷണൻ ബഹുപ്രമഥപരിവൃഢൻ
ത്രിപുണ്ഡ്രധരവരമസ്തകഞ്ചർമ്മാംബര-
ത്രിപുരാരാതിയോടു സാരൂപ്യം കലർന്നവൻ
ഭരാവുന്നതുകണ്ടു സചിവസഹിതനാ-

മതങ്ങാറന്മജൻകൂപ്പി നമസ്കാരവുംചെയ്താൻ
പറഞ്ഞാനവനോടു ജഗദീശ്വരനായ
പരമേശനെക്കണ്ടു തൊഴുവാൻ വന്നിതിപ്പോൾ
അരുചെന്നുണർത്തിച്ചു വരികെന്നതുകേട്ടു
മതിമാൻ നന്ദീശ്വരനുഴറി നടകൊണ്ടാൻ
അന്തകാന്തക ഭുവനേശ്വര പുരാരാതെ
നിന്തിരുമലരടിവന്ദിച്ചുസേവിപ്പാനായ്
അന്തകനരുളുവാൻ നില്ക്കുന്നിതവൻതന്നോ-
ടെന്തൊന്നു ചൊല്ലീടേണ്ടതെന്നതുംചൊല്ലീടേണം
വേദാന്തവാക്യാർത്ഥമായുള്ളവിഭു ഗൗരീവരൻ
പാദസേവകന്മാർക്കു മുക്തിയെ കൊടുപ്പവൻ
നേത്രാന്തംകൊണ്ടുവരുത്തീടുകെന്നതുംചെയ്തു
പേർത്തും വന്ദിച്ചുചെന്നു നന്ദികേശ്വരൻചൊന്നാൻ
മാന്യനാകിയഭവാൻ വൈകാതെ കടന്നിങ്ങു
പോന്നാലുമവസരംതൊഴുവാനിപ്പോൾതന്നെ
തൊഴുതുകൃതാന്തനും കടന്നുചെന്നനേരം
വിളങ്ങീടിന പരമേശ്വരസഭകണ്ടാൻ
തൊഴുതുസേവിച്ചീടും ഗണനായകന്മാരും
ചുഴലനില്ക്കുന്നതും കാണായിതവനപ്പോൾ
ശുദ്ധനിർമ്മലസ്ഫടികോപമശോഭാംഗവും
മന്നുകതിങ്കൾ ഭസിതസത്രിപുണ്ഡ്രവും
ബാലശീതാംശുസനാഥാമലജടാഭാര
നീലഗ്രീവവുംഭസ്മോദ്ധൂളിതശരീരവും
ശാർദ്ദൂലചർമ്മാംബരംചാർത്തീടുംജഘനവും
മാർദ്ദവാതന്യംകലർന്നീടിനപാദാംബുജവും
ചന്ദ്രശേഖരനോടു സാരൂപ്യംപ്രാപിക്കയാൽ

നന്ദിതന്മാരാംഗണാധീശന്മാരവരെക്കണ്ടാൻ
ദക്ഷിണഭാഗെകണ്ടാനസംഖ്യംദേവതകളും
പുഷ്കരോദ്ഭവൻതാനുമക്ഷരഗാത്രിയോടും
പുസ്തകജപപടവരദാഭയമായ
ഹസ്താരവിന്ദങ്ങൾപൂണ്ടീടിനവാണിയോടും
സനകസനന്ദനശ്രീസനൽക്കുമാരാദി
മുനികൾമരീചിയുമത്രിയുമംഗിരസ്സും
പുലസ്ത്യൻപുലഹനുംക്രതുവുംഭൃഗുതാനും
പലക്കുംവരംനൽകുംവസിഷ്ഠൻനാരദനും
പശ്ചിമഭാഗെകണ്ടാനഷ്ടഭൈരവന്മാരും
ഉച്ചനാദംതേടുംമാതൃക്കളും കാളരാത്രി
വിശ്വസംഹാരക്ഷയപാശുപതാസ്ത്രമഹോ
വിശ്വവിസ്മയകരംകണ്ടുകൈകൂപ്പീടിനാൻ
ഉത്തരഭാഗെപുരുഷോത്തമൻതന്നെക്കണ്ടു
ചിത്തവുംപരമാനന്ദാർണ്ണവമഗ്നമായി
ദ്വാദശാദിത്യന്മാരേകാദശരുദ്രന്മാരും
ആദിതേയാത്മജന്മാരാമഷ്ടവസുക്കളും
വിശ്വദേവന്മാർനവഗ്രഹങ്ങൾപിതൃക്കളു-
മശ്വിനീദേവന്മാരുംസപ്തമാരുതന്മാരും
അസംഖ്യമവതാരമൂർത്തികളുമേവംകണ്ടു
സസംഭ്രമം ധർമ്മരാജൻ വിസ്മയംപൂണ്ടാനേറ്റം
വാഴവെ സുരാസുരമുനിസേവിതനായോ-
രധുനായകചൂഡൻ മരുവുന്നതുകണ്ടാൻ
അജ്ഞാനമൊക്കെനീക്കി സംസാരദുഃഖംതീർക്കും
സുജ്ഞാനസ്വരൂപിണിയാകിയവിദ്യയായ
ശക്തിയോടനാരതം യുക്തനാം ഭഗവാനെ

ഭക്ത്യാവന്ദിച്ചുവീണു നമസ്കാരവുംചെയ്താൻ
ഭൃത്യന്മാരോടുംന്യസ്തദണ്ഡമുഖാദിയോടും
ഭർത്തൃപാദാബ്ജേ നമസ്കൃത്യപിന്നെയുംപുന-
രുത്ഥാനംചെയ്തുകൂപ്പി തൊഴുതു സർവ്വലോക-
സ്തുത്യനാം മഹേശനെ സ്തുതിച്ചാൻ പലതരം.
"ജന്തുക്കളുള്ളിൽജീവാത്മാവായ്സ്ഥാണതുളളീടും
നിന്തിരുവടിയൊഴിഞ്ഞാരുമില്ലുടയവൻ
സന്തതംകൃപാല!യ പാലയ പശുപതെ!
ചെന്താർബാണനെതിരുനീറാക്കുമുമാപതെ!
വാരിധിതന്നിലെഴും തിരമാലകളെല്ലാം
വാരിയായ്ത്തന്നെ ചമഞ്ഞീടുമെന്നതുപോലെ
വിശ്വകാരണനായ നിന്തിരുവടിതങ്കൽ
വിശ്വമൊക്കവെ ലയിച്ചീടുന്നു ദയാനിധെ!
ഈശ്വര! മഹേശ്വര! പരമേശ്വര! ജയ
ശാശ്വത! ദേവേശ്വര! പ്രമഥേശ്വര! ജയ
ശങ്കര! പുരഹര! ചന്ദ്രശേഖര! ജയ!
പങ്കജേക്ഷണപ്രിയ! പാർവ്വതീപതെ! ജയ
ഗിരിശാസുരഹര! ദുരിതഹര! ജയ
ഗിരികാർമ്മുക! ജയ ഗിരിജാവര! ജയ
വരദ! ഗിരീശ! ലോകേശ! ദേവേശ! ജയ
പരമ! പരാപര! വരദപ്രാരെ! ജയ
ശ്രീകണ്ഠ! ശിതികണ്ഠ! ത്ര്യംബക! ശംഭു! ജയ
വൈകുണ്ഠാർദ്ധാംഗ! വാമദേവ! ധൂർജ്ജടെ! ജയ
മത്തഹസ്തീന്ദ്രാസുരമർദ്ദന! ശംഭോ! ജയ
മത്തഹസ്തീന്ദ്രവക്ത്രജനക! സ്ഥാണോ! ജയ
ഭാവനാപരാ! ഭവനാശനപദ! ജയ

സേവകാനന്ദപ്രദ! ക്രതുനാശന! ജയ
ദക്ഷാരേ! ദനുജാരേ! ഭർഗ്ഗ! സർവ്വജ്ഞ! ജയ
ത്ര്യക്ഷ! മോക്ഷദ! വ്യോമകേശ! ഘോരകേശ! ജയ
പരശുമൃഗവരദാഭയകര! ജയ
പരമപൂരുഷ! ഭക്താഭീഷ്ടപ്രദ! ജയ
കുണ്ഡലീശഖണ്ഡധര! കുണ്ഡലമണിദ്യുതി
മണ്ഡിതഗണ്ഡാമല തുണ്ഡപുണ്ഡരീകാരി
മണ്ഡലഗണ്ഡധര! ഗർവ്വഖണ്ഡന! ജയ
ചണ്ഡികാപ്രീത! ഖണ്ഡപരശോ! മൃഡാ! ജയ
പണ്ഡിതചിത്തപുണ്ഡരീകമാർത്താണ്ഡാ! ജയ
ചണ്ഡാംശുശുഭ്രഹദാംശു ശീതാംശുനേത്ര! ജയ
പുണ്ഡരീകജശിരോ മുണ്ഡമാല്യാലംകൃത!
ഖണ്ഡചാരുഖിലകാരണ്ഡവാരസഖ്യ! ജയ
കുണ്ഡലീശ്വരശയനാർച്ചിതപദ! ജയ.
അസ്ഥിമാലകൾ നല്ല മുണ്ഡമാലകൾ മല-
ർത്താരുകളാലുള്ളൊരിണമാലകളെല്ലാം
പ്രീതിപൂണ്ടലങ്കരിച്ചീടിന നാഥ! ജയ
ഭീതിലോകങ്ങൾക്കുതീർത്തീടിന വിഭോ! ജയ
ഭസിതവിലേപന! ഭഗവൻ! ജയ ജയ
കുസുമാർച്ചിതയുഗ്മപദപങ്കജമല!
സർപ്പഭൂഷണ! കൃത്തിവസന! ജയ ജയ
കർപ്പൂരശുഭ്രഗാത്ര! കർപ്പൂരശൈത്യ! ജയ
വേദജ്ഞാർച്ചിത! ജയ വേദജ്ഞപ്രിയ! ജയ
വേദോപദേശാത്മക! വേദാന്തസ്ഥിത! ജയ
ആത്യന്തമജഹരിപ്രമുഖമുനികൾക്കും
വേദ്യമല്ലാതപരമാത്മാവേ! ജയ ജയ

സത്യജ്ഞാനാനന്താനന്ദാമൃത! ജയ ജയ
തത്വവാക്യാൎത്ഥാത്മക! പരമാനന്ദ! ജയ
സത്വാദിഗുണത്രയ യുക്തയാം ശക്തിയോടു
യുക്തനെന്നിരിക്കിലും വ്യക്തിഭാവത്തെത്തള്ളും
സത്യബോധാത്മൻ! ജീവാത്മൻ! പരമാത്മൻ! ജയ
ഭക്തിയുക്തന്മാൎക്കാത്തു മുക്തിയെ നല്കുംദേവൻ
വ്യക്തനല്ലവ്യക്തനല്ലെങ്ങിനെ പറയേണ്ടു
നിഷ്കളൻ! നിരുപമൻ! നിൎമ്മലൻ! നിരാകാരൻ!
നിൎഗ്ഗുണൻ! നിരാമയൻ! നിശ്ചലൻ! നിരാധാരൻ!
ദുഷ്ടജനസമ്പൎക്കവാദുൎഗ്ഗതി നീക്കി മമ
ദുഃഖങ്ങളുണ്ടാകാതെ സൽഗതിനല്കേണമേ
കൎത്തൃകാരണകൎമ്മകാരണാദികരം താനായ്
നിത്യയായുള്ളവും നീ കാത്തുകൊള്ളുക പാററി
സൃഷ്ടിപാലനസംഹാരാദികൎമ്മങ്ങളെല്ലാം
സ്രഷ്ടാവും വിഷ്ണുതാനും ഹരനെന്നുമൂന്നു
മൂൎത്തിയായവതരണം കൈക്കൊണ്ടുവാഴുംനാഥ
വാഴ്ത്തുവാനാൎക്കുമാകാത്താൻ ശരണംമററില്ലാതം
കാൽത്തളിരിണ നിത്യം ചിന്തിക്കായ്വരേണമേ
പേൎത്തു നിൻതിരുനാമം കീൎത്തിക്കായ്വരേണമേ
ബ്രഹ്മഹത്യാദിമഹാപാതകങ്ങളെ ചെയ്തു
കന്മഷകാരിയാകും ദുൎമ്മതിയായുള്ളവൻ
സന്താപമുണ്ടാകുമ്പോളുള്ളു മൊന്നറിയാതെ
നിന്തിരുവടിയുടെ നാമങ്ങളൊന്നു ചൊല്കിൽ
പാതകമെല്ലാമറ്റു പൂതനായ്വന്നുകൂടും
പാദപങ്കജം ചിന്തിച്ചീടുകിലെന്നു ചൊല്ലു
നിൎമ്മലസദാശിവ നിൻമഹാമായാബലം

ബ്രഹ്മാദിപ്രജകൾക്കും ജയിപ്പാനരുതല്ലോ
ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുമുള്ളിൽ മേവീടുംപ്രജകളും
ചിന്മയനാർസ്സുവീടും നിന്തിരുവടിയല്ലോ
നിശ്ചയംചരാചര ഗുരുവാംജഗൽപതെ
നിശ്ചലമൂർത്തെതവ ചരിത്രം ചിത്രംചിത്രം
സ്തോതൃസ്തുത്യസ്തോത്രങ്ങളൊക്കെ നിന്തിരുവടി
ജ്ഞാതൃജ്ഞേയജ്ഞാനങ്ങളൊക്കെ നിന്തിരുവടി
ഏതുമില്ലൊരുഭേദവും ചിന്തിച്ചാലൊരുനാളും
എന്നതെയറിയാവൂ യേതുമൊന്നറിയാതെ (മൌ-
ഢൻഞാൻ ചാപല്യത്താൽ ബോധമുള്ളോരെപ്പോ
നിന്തിരുമുമ്പിൽനിന്നു നിസ്ത്രപംബഹുവിധം
ജല്പിച്ചതെല്ലാംതവ ഭൃത്യനാകയാൽതിരു-
മനസ്സിൽക്ഷമിക്കേണം നമസ്തേശിവായതേ!
നമസ്തേശർവ്വായതേ! നമസ്തേരുദ്രായതേ!
നമസ്തേഭർഗ്ഗായതേ! നമസ്തേഭവായതേ!
നമസ്തേഭീമായതേ! നമസ്തേഭദ്രായതേ!
നമസ്തേഹരായതേ! ഉഗ്രായനമോനമഃ
ശംഭവേനമോനമഃ ത്ര്യക്ഷായനമോനമഃ
സ്ഥാണവേനമോനമഃ യോഗായനമോനമോ!
യോഗസാദ്ധ്യായനമോ! യോഗപതിനേനമോ!
യോഗിനേനമോനമഃ സ്വാമിനേചരാചര-
ഗുരവേനമോനമഃ സോമായനമോനമഃ
സ്വഭുവേനമോനമഃ പ്രഭവേനമോനമോ!
ചന്ദ്രചൂഡായമഹാദേവായനമോനമഃ
ചന്ദ്രികമന്ദസ്മിതാസ്യാരവിന്ദായനമഃ
ശൂലിനേ!കപാലിനേ! ദേവായനമോനമോ!

നീലകണ്ഠായപരമേശായ നമോനമഃ
നമസ്തേകപൎദ്ദിനേ! നമസ്തേപിനാകിനേ!
നമസ്തേഭഗവതേ! പരമാത്മനേനമഃ
സമസ്തമപരാധം ക്ഷമിച്ചീടേണം മമ
സമസ്തകൎമ്മാൎപ്പണം ഭവതികരോമിഞാൻ
രമിച്ചീടേണംചിത്തം ഭവതിസദൈവമെ
സമസ്തേശായനിത്യം നമസ്തേനമോനമഃ
നിന്തിരുവടിനിയോഗത്താൽ ഞാനിത്രനാളും
ജന്തുക്കൾചെയ്തീടുന്ന പുണ്യപാപങ്ങളെല്ലാം
ചിന്തിച്ചവൎക്കു കൎമ്മാനുരൂപംഫലം
സന്തതമനുഭവിപ്പിച്ചിതു സുഖദുഃഖം
ദണ്ഡനീതിയുമറിയാവതില്ലിപ്പോളേതു
ദണ്ഡമുണ്ടായതുണൎത്തിപ്പാനായിട്ടുകൊണ്ടെൻ
ദണ്ഡഹസ്താദിധാന മിന്നുതൊട്ടിനിവേണ്ട
ഖണ്ഡിതശാസനനായ്ക്കുന്നതു നിമിത്തമായ്
ധാത്രീദേവാത്മജനായ്ത്തീൎന്നസുകുമാരൻ
കീൎത്തികളിപ്പോളെനിക്കുണ്ടാക്കിച്ചമച്ചതും
പൃഥ്വിയിൽപിറന്നുള്ള മൎത്ത്യരിലൊരുത്തനും
ഇതുപാപംചെയ്യവരില്ലാതുമിവനോളം
ക്രൂരവാൻപണിസുകുമാരൻ ചെയ്യാതപാപ-
മേറിയോരരവിന്ദോത്ഭവനാരുടെകാല-
മാകവെളുജിച്ചാലും പാപങ്ങളോട്ടചെറുതും
വേറിടുകയുമില്ലകേവലം നിരൂപിച്ചാൽ
അംബരത്തിങ്കലുള്ള നക്ഷത്രജാലങ്ങളും
അംബുവാഹങ്ങൾപെയ്തീടും മഴത്തുള്ളികളും
ഊഴിയിൽപരന്നുമേവിടും മണൽത്തരികളും.

ആഴിയിലുള്ളതിരമാലയുമെണ്ണാമല്ലൊ
ദുഷ്കൃതംസുകുമാരൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളവയെല്ലാം-
ഉൾക്കാമ്പിൽനിരൂപിച്ചാലെണ്ണുവാൻ പണിയത്രെ
അന്തമില്ലാത്തപാപമെപ്പേരും നശിപ്പിപ്പാ-
നെന്തവൻപ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യതെന്നറിഞ്ഞീലാ
ഭൂമിദേവന്മാരെയും ഗോകുലത്തെയുംവധി-
ച്ചാമിഷകറിയാക്കി മദ്യപാനവും ചെയ്തു
ചണ്ഡാലനാരിയോടും കൂടിവാണാനുദിനം
സപർണ്ണസ്സൂര്യവുംചെയ്താനാറമില്ലാതവണ്ണം
പുത്രന്മാരേയും ചണ്ഡാലസ്ത്രീയിലുല്പാദിച്ചാ-
നത്രയല്ലവർപിന്നെ മരിച്ചോരനന്തരം
പുത്രികളിരുവരുള്ളവരെ സംപ്രാപിച്ചാൻ
പുത്രന്മാരവരിലും പിന്നെയുമുല്പാദിച്ചാൻ
കൊണ്ടുപോരുവിനവൻതന്നെയെന്നയച്ചൊരാൻ
പണ്ടുള്ളദണ്ഡനീതിയറിയും ദൂതന്മാരെ
കണ്ഠേപാശവുംകെട്ടി മുറിക്കിവലിച്ചവർ
കൊണ്ടുപോകുവാൻ തുനിഞ്ഞോരപ്പോൾകാണായ്വന്നു
നിന്തിരുവടിയുടെ ദൂതന്മാരേയുമവ-
രന്തമാക്കിനാർ മമ കിങ്കരന്മാരെയെല്ലാം
ഭൂദേവാധമനേയും വ്യോമയാനത്തിലേററി
ഖേദവുംകളഞ്ഞവരിവിടെത്തന്നെതവ
പാദസന്നിധിയിങ്കലാക്കിനാരെന്തുകഷ്ടം
യാതനാദുഃഖമിനിയില്ലെന്നു വന്നുകൂടും
പുണ്യപാപങ്ങൾരണ്ടും തമ്മിലെവിഭാഗവും
നിർണ്ണയിപ്പാനുമിനിക്കാവതില്ലിനിമേൽനാഥ
നിന്തിരുവടിയുടെ വൈഭവമൊരുവകം

ചിന്തിച്ചാലറിയരുതെന്നല്ലൊ വേദോക്തിയും
സ്വച്ഛന്ദപ്രവൃത്തനായേകനായമേയനായ്
സ്വച്ഛനായവ്യക്തനായവ്യയസ്വരൂപനായ്
വിച്ഛിന്നാത്മാവായ് വിശുദ്ധനായരൂപനായ്
നിശ്ചലസ്വഭാവനായ് നിൎഗ്ഗുണപ്രധാനനായ്
അച്യുതപ്രപഞ്ചനായ് നിശ്ചലവിമുക്തനായ്
നിത്യനായ് നിരീഹനായ് സച്ചിൽബ്രഹ്മാത്മാവായി
സൎവ്വജ്ഞനായാനന്ദനായ് ബ്രഹ്മരന്ധ്രാന്തസ്ഥനായ്
വേദാന്തസ്ഥിതനായി ബ്രഹ്മാദികൾക്കുംതിരി-
യാതെയുള്ളവസ്ഥയാകും തുരിയാതീതത്തിങ്കൽ
അനിശംതിരഞ്ഞാലും തിരിയാതൊരുസദാ-
ശിവനിന്തിരുവടി അരുളിച്ചെയ്തീടണം
അനഘനായുള്ളൊരുഞാൻ ബാല്യചാപല്യങ്ങൾകൊ-
ണ്ടറികെന്നിന്നീവണ്ണം നിന്തിരുവടിയോടു
സന്താപമുണ്ടാകയാൽ വല്ലതെപ്പറഞ്ഞതും
സന്തതംക്ഷമിച്ചുകൊള്ളണമെൻ തമ്പുരാനെ"
ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി വീണു നമസ്കാരവുംചെയ്താൻ
ഉ[illegible]ടാതൊരുഭക്ത്യാ ധൎമ്മരാജനപ്പോൾ
തൃക്കൈകൾനീട്ടിയെടുത്തെഴുന്നീല്പിച്ചുനിജ-
വക്ഷസിചേൎത്തു കരുണാനിധിമഹാദേവൻ
മന്ദഹാസപൂൎവ്വമിന നന്ദനനോടുചിത്താ-
നന്ദംവന്നീടുംവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തുനാഥൻ
ശങ്കരനീശൻ ശരണാഗതജനപ്രിയൻ
ശങ്കിച്ചീടായ്കയേതുമുണ്മയും തീൎന്നിൻതവ
സങ്കടമൊന്നുകൊണ്ടുമിനിയുണ്ടാകയില്ല
ലംഘിച്ചീടരുതല്ലൊ നിന്നുടെയാജ്ഞയാൎക്കും

ഭൂദേവൻ പഞ്ചമഹാപാതകമൊക്കെച്ചെയ്താ-
നെന്നുമസന്ദേഹമില്ലെങ്കിലുമിതുകേൾ നീ
മദ്യപാനവും ചെയ്തു മത്തനായ്ക്കാമാതുര-
ചിത്തനായ്‌വീടും നിജമാതാവാം താതദാരങ്ങളും
പുത്രിയായുള്ളവളീടും പത്നിയാം ചണ്ഡാലിയും
ഏറ്റവുമാകാംക്ഷയാ പുണർന്നു ചൊല്ലീടിനാൻ
നല്ലപുഷ്പങ്ങൾ തിരഞ്ഞറുത്തു കൊണ്ടുവന്നു
വല്ലാത്തവും മമ വല്ലഭനേകീടണം
ഇത്ഥം ചൊന്നതുകേട്ടു സത്വരം പുറപ്പെട്ടാ-
നസ്തമിക്കയും ചെയ്തു മിത്രനതുനേരം
പുഷ്പബാണാതുരനായുള്ളമർന്നതോടെ
പുഷ്പാന്വേഷണം ചെയ്തു തൽപുരം കടന്നപ്പോൾ
മൽപ്രിയനികേതനമാകിയ നാഗേശാലയം
തൽപുരോഭാഗേ ചെന്നു നിന്നവനെന്നേക്കണ്ടാൻ
അന്നായിരുന്നിതു ശിവരാത്രിയും ബലാലാ-
നൊന്നറിഞ്ഞില്ലമുന്നം ചെയ്ത പാപങ്ങൾ പോവാൻ
വിളക്കും പൂജകളും വാദ്യഘോഷവും ഭക്തർ
കളിക്കുന്നതും നാമം ജപിക്കുന്നതു തു-
ക്കിളക്കുന്നതും നമസ്കരിക്കുന്നതും കണ്ടാ-
തിളക്കംകൂടാതെ നിന്നാനവൻ ദേവസ്ഥാനം
അതിനാൽ നശിച്ചിതു ദുരിതമവന്നെടോ
അതുനീയറിയായ്കകൊണ്ടല്ലോ മകപ്പെട്ടു
വഹ്നിയെയറിയാതെ തൊട്ടാലും പൊള്ളുകീടും
എന്നതുപോലെ ശിവയാമിനീനാമവ്രതം
ജ്ഞാനംകൂടാതെ നോൽക്കതാനാകിലുമതാൻ
നാനാജന്മങ്ങളിലൊന്നാകിലുമേവം ഫലം

ഞാനിഹഗണേശ്വരപദവികൊടുത്തിതു
യാനാർത്ഥംവിമാനവും കൊടുത്തതെന്നല്ലൊദിവ്യം
കല്പാന്തരത്തോളമത്ര വസിച്ചാലവനിയിൽ
പിപ്പലാദദധീചിയാം മുനിയായ്പിറന്നീടും
അക്കാലംവൃത്രാസുരൻ തന്നാലെപീഡകൊണ്ടു
ദുഃഖിച്ചു മറഞ്ഞീടുമാദിതേയന്മാരെല്ലാം
ശക്രമുഖ്യന്മാരൊക്കെയൊത്തുപോയ് കടൽത്തീരം
പുക്കുനാരായണനെ സ്തുതിച്ചുപറഞ്ഞീടും
ചക്രപാണിയുമവരോടുപദേശിച്ചിട്ട്
വിക്രമശാലിയായ വൃത്രനെക്കൊലചെയ്വാൻ
വന്ദിച്ചുദധീചിയോടസ്ഥികളപേക്ഷിപ്പാൻ
നന്ദിച്ചുതത്ര പാധനമസ്ഥിയും തരികെന്നാൽ
നല്ലൊരായുധം തീക്ഷ്ണമതുകൊണ്ടിന്ദ്രനെന്നാൽ
കൊല്ലാമെന്നറിഞ്ഞാലും വൃത്രനെസ്സുരന്മാരെ
ദേവകളതുകേട്ടു പോന്നുടൻദധീചിയെ
സേവചെയ്തർത്ഥിച്ചീടുമസ്ഥിയെയെന്നാൽമുനി
ദേഹവുംദേവകൾക്കു കൊടുക്കുംമടിയാതെ
ദേഹിയുമപ്പോഴവനെന്നോടുചേരുമല്ലൊ
ആരണനായ സുകുമാരന്റെ ശിവരാത്രി
കാരണമിവററിനെന്നറികമഹാത്മാവെ
മഹത്വംശിവരാത്രിക്കെത്രയുംപാരമത്രെ
സുകൃതംകൊണ്ടുനിന്നോടൊക്കവെ പറഞ്ഞുഞാൻ
അന്തകനിവയെല്ലാംകേട്ടു വിസ്മയംപൂണ്ടു
ചെന്തളിരടിയിണതൊഴുതു ചോദ്യംചെയ്താൻ
എന്തിതിന്നിത്രഫലമുണ്ടാവാൻ മൂലമെന്തു-
മെന്തിതിൻവിധാനങ്ങളാകുന്നതെന്നുമെല്ലാം

വ്യക്തമായരുളിച്ചെയ്തീടേണം കനിവിനോ-
ടുത്തമശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യമെന്നനേരം
വിസ്തരിച്ചെന്തിനു ഞാൻ വളരെപറയുന്നി-
തെത്രയും പ്രീതിയതിലിനിക്കെന്നറികനീ
അനുഷ്ഠാനവുമെല്ലാമരുളിച്ചെയ്യാനിനി-
ക്കനിഷ്ടന്മാരായതും തൻവിമുഖന്മാരല്ലോ
പിന്നെയുമൊന്നു വിശേഷിച്ചു ഞാൻ ചൊല്ലീടുവൻ
നിന്നോടു നിന്നിലുള്ള വാത്സല്യം മുഴുക്കയാൽ
ഇന്നുതൊട്ടിനിമേലിൽ മൽപ്രിയന്മാരായുള്ളവും
എന്നുടെ ഭക്തന്മാരെ ചെന്നടുത്തീടായ്ക നീ
നിന്നുടെ ഭൃത്യന്മാർക്കു സിദ്ധമല്ലായ്കമൂല-
മിന്നിവയെല്ലാമുണ്ടായ്വരുവാനുപകാരം
പാതകംകോടിചെയ്തീടിലും മൽഭക്തന്മാർ
പൂതന്മാരത്രെയവർ പാപികളാകയില്ല
ഭക്തന്മാർ വിശുദ്ധന്മാരല്ലെന്നു വരികിലോ
ശുദ്ധിമറ്റെന്തുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു ചിന്തിക്ക നീ
എന്നുടെ നാമങ്ങളിലൊന്നുചൊല്ലീടുന്നവൻ
മുന്നമെ കഴിഞ്ഞജന്മങ്ങളിൽ ചെയ്തുള്ളതും
പിന്നെയും ചെയ്തീടുന്ന ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം
വഹ്നിയിലകപ്പെട്ടോരിന്ധനങ്ങളെപ്പോലെ
വെന്തുപോമെന്നെയൊരുകാൽക്ഷണം ചിന്തിക്കിലും
ധന്യനായ്വരുമവനില്ലസംശയമേതും
എന്നുടെ മാഹാത്മ്യങ്ങളേതുമൊന്നറിയാതെ
തന്നെയെന്നാലും വരും ദുരിതവിനാശനം
മൽഭക്തന്മാരെ മമ ദൂതന്മാർ കൊണ്ടുവരും
മൽപ്പുരത്തിങ്കൽ നീ ചെന്നവരോടടുക്കൊല്ല

അന്യരായുള്ള ജനം ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹങ്ങ-
മനോപേക്ഷിച്ചെഴുതിക്കൊൾകൊന്നൊഴിയാതവണ്ണം
അവൎക്ക് തത്തൽഫലഭോഗങ്ങൾ കൊടുത്താലും
പ്രവൎത്തി മമ വിഷയങ്ങളിൽ നിനക്കില്ല
സേവകന്മാരെയുപേക്ഷിക്കയില്ലൊന്നുകൊണ്ടും
ദേവനും ശ്വപചനും ഭേദമില്ലെന്നു നൂനം
അരുളപ്പാടീവണ്ണം കേട്ടനന്തരം യമൻ
തരളപ്രാണനായി തൊഴുതു ചോദ്യംചെയ്താൻ
നിന്തിരുവടിയുടെ ഭക്തന്മാൎക്കടയാളം
എന്തെന്നു തിരിച്ചരുൾചെയ്കയും വേണം വിഭോ
ശങ്കരനതുനേരം യമനോടരുൾചെയ്താൻ
എങ്കിലിന്നതും കേൾ നീ സങ്കടമതിനില്ല
മൽക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പരിചരിക്കുന്നവർകളും
ശിക്ഷയാ വേദാഭ്യാസം ചെയ്തീടുന്നവർകളും
അൎച്ചനം മമ ദാസ്യം പൂജനം വന്ദനവു-
മിച്ഛയാ ചെയ്യുന്നോരും നാമങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നോരും
ഭൂതിഭൂഷിതന്മാരും രുദ്രാക്ഷധരന്മാരും
ഗീതയെ പഠിപ്പോരും ഭക്തൎക്കു കേൾപ്പിപ്പോരും
അഷ്ടാംഗയോഗത്തിങ്കൽ നിഷ്ഠയായിരിപ്പോരും
സ്കന്ദാദിപുരാണങ്ങൾ നിത്യവും പഠിപ്പോരും
ചാന്ദ്രായണാദിപ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നോരും
കാശിയിലിരുന്നു ഗംഗാസ്നാനംചെയ്തു വിഷ-
യാശകൾ തീൎന്നു തത്ര മരണം പ്രാപിപ്പോരും
ശ്രീരുദ്രജപരതന്മാരാകും ദ്വിജന്മാരും
ശ്രീരുദ്രാണിയെ ഭക്ത്യാ സേവിക്കും ജനങ്ങളും
അഷ്ടമിശിവരാത്രിപഞ്ചമി നോല്ക്കുന്നോരും

ഇഷ്ടി കൈക്കൊണ്ടു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നോരും
ഇത്തരം മററുപല സല്കൎമ്മങ്ങളും ചെയ്യും
ഭക്തന്മാൎക്കൊരുനാളും മന്ദതയുണ്ടാകയില്ല
മററുമുണ്ടല്ലൊ ജന്തുവൃന്ദങ്ങൾ പലതര-
മററമില്ലാതെയവരൊക്കെ നിൻ വശരല്ലൊ
അവർ ചെയ്തീടും കൎമ്മഫലങ്ങളെല്ലാമവ-
രവരെയനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാലും നീയും
ഇത്യുപദേശനങ്ങൾചെയ്തീവണ്ണം കേട്ടു യമ-
നാശ്ചൎയ്യംപൂണ്ടു പാദാംബുജങ്ങൾ വണങ്ങിനാൻ
കുണ്ഡലീസമുദായമണ്ഡനൻ നിയോഗത്താൽ
ചണ്ഡദീധിതിസുതൻ ദണ്ഡമുദ്രാദികളും
കൈക്കൊണ്ടു വീണു നമസ്കാരം ചെയ്തതുനേരം
ദക്ഷാരി കനിഞ്ഞു നല്കീടിനാനനുഗ്രഹം
യാത്രയും വഴങ്ങിനാനാസ്ഥയാ കൃതാന്തനും
പെട്ടുടൻ പ്രദക്ഷിണംചെയ്തുവന്ദിച്ചുപോയാൻ
മൃത്യുമുഖ്യാദി നിജ ഭൃത്യന്മാരോടും സമ-
വൎത്തിയും ചെന്നു നിജ പത്തനമകംപുക്കാൻ
കിങ്കരന്മാരോടരുൾചെയ്തിതു ധൎമ്മരാജൻ
സങ്കടമുണ്ടാകയാൽ ഞാനൊന്നൎത്ഥിക്കുന്നു
ശങ്കരഭക്തന്മാരായുള്ളവർ തമ്മെക്കണ്ടാൽ
ശങ്കിച്ചു ദൂരെ നീങ്ങി വന്ദിച്ചുപൊയ്ക്കൊള്ളേണം
കേൾക്കണമൊട്ടുംബാധനാദികൾ നിങ്ങളാരും
നോക്കുകിൽപോലുമേറ്റം ഭഗവൽഭക്തന്മാരെ
ത്തള്ളുകൂടാതെ നിങ്ങൾ പാദരാധിക്കിൽ നമു-
ക്കധികമനൎത്ഥമുണ്ടാമെന്നതിതുപോലെ
ചിന്തിച്ചു നടന്നുകൊൾകല്ലായ്കിൽ നമുക്കെല്ലാം

സന്താപമുണ്ടാം മമ സ്ഥാനഭ്രംശവും വരും
എന്നതു കേട്ട യമകിങ്കരന്മാരും ചൊന്നാർ
പന്നഗാഭരണഭക്തന്മാരെയറിയാമോ
ചിഹ്നമെന്തവൎക്കെന്നതരുളിച്ചെയ്തീടേണം
വൎണ്ണവേഷാദിവിശേഷങ്ങളതാനുമുണ്ടോ
ധൎമ്മരാജനുമതുകേട്ടരുൾചെയ്തീടിനാർ
ധൎമ്മിഷ്ഠന്മാരായുള്ള ശിവഭക്തന്മാരെല്ലാം
കൎമ്മങ്ങളും നിജ നിജ വൎണ്ണാനുരൂപമെല്ലാം
ബ്രഹ്മണിസമൎപ്പണം ചെയ്തീടുമവരെല്ലാം
വിപ്രന്മാരദ്ധ്യയനം ചെയ്തീടും വഴിപോലെ
വിപ്രപാലനം ചെയ്യും നൃപന്മാരതുപോലെ
കൃഷിവാണിഭമെല്ലാം ചെയ്തീടും വൈശ്യന്മാരും
വൃഷലന്മാരും ദ്വിജശുശ്രൂഷാബലവാന്മാർ
ഭസിതമെടുത്തു പഞ്ചാക്ഷരത്തൊടുകൂടെ
സതതം ത്രിപുണ്ഡ്രവും ധരിക്കും ഫാലദേശേ
ശേഷമാപാദചൂഡമണിയും ഭക്തിപൂൎവ്വം
ദോഷമായുള്ളതൊന്നും ചിന്തിക്കപോലുമില്ല
രുദ്രസൂക്തത്തെജപിച്ചീടും ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം
രുദ്രാക്ഷംധരിച്ചീടും നാനാവൎണ്ണികളെല്ലാം
പരമേശ്വര! ജഗദീശ്വര! മഹേശ്വര!
ഹര!ശങ്കര!പ്രമഥേശ്വര! ദേവേശ്വര!
പരമ!പരാപര! പരമാനന്ദരൂപ!
ഗിരിമന്ദിര!മൃഡ! ഗിരിജാവര!ശംഭോ!
കാമദ!കാമാരാതെ! ഗിരിശ!പുരാരാതെ!
സോമശേഖര!ഭവ! വരദ! പശുപതെ!
പാലയകൃപാലയ ഫാലലോചന! ശിവ!

നീലലോഹിത!നീലകണ്ഠ! വൈകുണ്ഠപ്രിയ!
നാമങ്ങളിത്യാദികൾ സഹസ്രംജപിച്ചീടും
വാമദേവാംഘ്രിപത്മസേവകന്മാരായുള്ളോർ
ഓരോരോത്തരം മരുവീടിനശിവരൂപം
നേരോടെയിരുന്നു ചിന്തിക്കുന്നജനങ്ങളും
മാധവന്റെരൂപം ധ്യാനിക്കുംഭക്തന്മാരും
ബോധരൂപിണിയായ ദേവിയെചിന്തിപ്പോരും
ജനനീജനകശുശ്രൂഷയുമീശ്വരധ്യാ
മനസാവാചാനിജ കൎമ്മണാചെയ്യുന്നോരും
യോഗസാംഖ്യങ്ങൾ മതമൊന്നിങ്കലുറച്ചുള്ള
യോഗികളായുള്ളോരുമിത്യാദിതപസ്സുള്ള
ഭഗവൽഭക്തന്മാരെ മാനിച്ചുകുപ്പീടുവിൻ
സുഖമെ,ന്നമുക്കാപത്തില്ലാസ്ഥിലുണ്ടാപ്പോരും
ശിക്ഷിച്ചുഭൃത്യന്മാരെ തന്റെപുരത്തിങ്ക-
ലൊക്കവെപെരുമ്പറയടിപ്പിക്കയുംചെയ്താർ
ഭഗവൽഭക്തന്മാരായുള്ളവർകളെകണ്ടാ-
ലകമെബഹുമാനം പൂണ്ടുവന്ദിച്ചുകൊൾവിൻ
ഉച്ചത്തിൽവിളിച്ചേവം പറഞ്ഞുപെരുമ്പറ-
യൊച്ചയുംമുഴക്കിനാരന്തകപുരമെങ്ങും
മംഗലന്മാരായുള്ള ഭഗവൽഭക്തന്മാരെ
ഞങ്ങളോതൊടുന്നതില്ലതിനാലിനിമേലിൽ
ഞങ്ങളാലൊരുനാശമുണ്ടാകയില്ലയെന്നു
തിങ്ങിനഭക്ത്യായമകിങ്കരന്മാരും ചൊന്നാർ
ധൎമ്മരാജനുമന്നു ഉടണ്ടിസദാകാലം
മന്മഥാരാതിപദ ഭക്തനായ്തന്നാനല്ലോ
അന്തകഭൃത്യന്മാരാദ്ദുവിനജനങ്ങളും

സന്തതംസദാശിവ ഭക്തന്മാരായാരപ്പോൾ
ഹരശങ്കര! ജയ! ശിവശങ്കരജയ!
ഹരസങ്കടംമമ! ദുരിതഹരജയ!
ഹരശങ്കര! പുരഹരശങ്കരജയ!
ഗിരിജവരജയ! ഗിരിശദേവജയ!
നരകവിനാശന! മൃഡശങ്കരജയ!
സരസീരുഹരിപുശേഖര ശംഭോജയ!
മരണഭവഭയഹരണനിപുണശ്രീ
ചരണസരസിജയുഗളജയജയ
സ്തുതിച്ചീവണ്ണംമന്ത്രം ജപിച്ചുപഞ്ചാക്ഷരം
പദധ്യാനവുംചെയ്തു ഭജിച്ചുശിവപൂജ
നിത്യവുംചെയ്തു ശിവഭക്തനായ് വൈവസ്വതൻ
കൃത്യാകൃത്യങ്ങളും വിചാരിച്ചതിവിനീതനായ്
നിത്യാനിത്യാദിപദ വസ്തുവിചാരബുദ്ധ്യാ
ശുദ്ധനായ് തത്വജ്ഞനായ് ചമഞ്ഞാനിതുമൂലം
അപ്പുണ്യമുള്ള ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യംകഥ
പാർവ്വതിദേവിയോടു ഭഗവാനരുൾചെയ്തു
ദേവദേവേശൻമുന്നം മന്ദരശൈലോപരി
മേവിനകാലമതു പാർവ്വതിദേവിപിന്നെ
തന്നുടെകുമാരനു സകലമറിയിച്ചു
പിന്നെയക്കാർത്തികേയനാകിയ ഷഡാനനൻ
ചൊല്ലിനാൻസനൽക്കുമാരന്നവനുപിന്നെ
ചൊല്ലിനാൻവേദവ്യാസൻ തന്നോടുവഴിപോലെ
എന്നതെല്ലുരവാകും ശ്രീവേദവ്യാസമുനി
തന്നെമുമ്പിനിക്കപ്പോദേശിച്ചാനിവയെല്ലാം
ഇന്നതൊൻനിങ്ങളോടു തെളിച്ചുമറിയിച്ചേ–

ദ്വിതീയപാദം

ന്നെന്നച്യുതൻ സനകാദികളോടു ചൊന്നാൻ
ശിവശങ്കരശിവ! ശിവശങ്കരശിവ!
ഭവഭഞ്ജനഭവ! ശിവശങ്കരജയ!
ഹരശങ്കര! ജയ! ഹരശങ്കരജയ!
ഹരശങ്കരപുരഹരശങ്കരജയ!
മൃഡശങ്കരസ്മരഹരശങ്കരജയ!
ഉഡുനായകചൂഡ! ഗിരിജാപതെജയ!
മരണകാലത്തെന്റെ മനസി തവ രൂപം
മരുവീടണമതിന്നനിശം വണങ്ങുന്നേൻ
യമകിങ്കരഭയമൊരു നാളുണ്ടാകാതെ
യമശാസനകൃപാലയ പാലയ ശംഭോ
നരകനാകലോകധരണീതലപ്രാപ്തി
പരിവൃത്തിക്കപാത്രമാകരുതെന്നെയെന്നും
ചരണസരോരുഹയുഗളത്തൊടു ചേർപ്പാൻ
കരുണാകടാക്ഷമുണ്ടാകേണം ഭഗവാനെ
ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി സ്തുതിച്ചുപസംഹരിച്ചിതു
തിങ്ങിന ഭക്ത്യാ വ്യാസശിഷ്യനാകിയ സൂതൻ
എന്നതു കിളിമകൾ ചൊല്ലിനാൾ ഭക്തിയോടെ
മന്നവർമന്നവനാം മലയാബ്ധീശനാകും
സഭയിലിരുന്നതും കേട്ടു സന്തുഷ്ടിപൂണ്ടു
സഹസംഘാതമെന്നാർ ശിവഭക്തന്മാരായോർ
പാർവ്വതീപതെ! പരമേശ്വര! മഹേശ്വര!
ദേവദേവേശ! ജയിക്കെന്നു ചൊന്നാൾ പൈങ്കിളി.

സമാപ്തം.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി